

Beeld—De kunst van het verleiden

Seksuologe Mieke Mievis kent alles over lichaamstaal. Ze weet dat mensen A zeggen, maar B bedoelen. Ook op liefdesvlak vertellen mensen meer dan ze beseffen. [Interview op pagina 8](#) (Foto: Simon Leclercq)

ONDERWIJS

Weinig studenten
evalueren proffen

3

INTERNATIONAAL

India en Europa
verenigd

6

STUDENT

De 24 urenloop
komt eraan

13

CULTUUR

Amatorski treedt op
in Leuven

15

GASTHUISBERG IS MEEST LOGISCHE NIEUWE LOCATIE

Psychologen en pedagogen willen weg uit gebouwen

De faculteit Psychologie en Pedagogische Wetenschappen wil een nieuw gebouw. De faculteit wil de huidige gebouwen, die in slechte staat verkeren, vervangen door één gebouw. Een verhuis naar Gasthuisberg lijkt de meest waarschijnlijke optie.

JENS CARDINAELS

De faculteit Psychologie en Pedagogische Wetenschappen wil over enkele jaren zijn intrek nemen in een nieuw, centraal faculteitsgebouw. "Wij zijn vragende partij voor een verhuis," aldus Rudi D'Hooge, een

vicedeaan van de faculteit Psychologie en Pedagogische Wetenschappen. "Verschillende gebouwen zijn versleten. Het regent er binnen en studenten klagen over het sanitair."

"Ofwel moeten we heel grondig renoveren ofwel moeten we bouwen," concludeert D'Hooge. "Op dit

moment is onze faculteit verspreid over vijf gebouwen. Dat is onaangenaam voor onze studenten en onze onderzoekers. Daarom willen we liever een volledig nieuw gebouw, dat al onze activiteiten kan huisvesten. Dat zou goed zijn voor de kwaliteit van ons onderzoek, ons onderwijs en onze dienstverlening."

Dierproeven

Koenraad Debackere, die als algemeen beheerder de financiën van de KU Leuven beheert, is bezig met het dossier. "Tussen nu en 2017 zullen de plannen worden uitgetekend en de vergunningen aangevraagd. Rond 2018 of 2019 kan er voluit begonnen worden met bouwen. In die periode zal ook het nodige geld

"Als de faculteit één gebouw wil, is Gasthuisberg de realistische locatie"

VICERECTOR DANNY PIETERS

voorzien worden. Het zal wellicht gaan over een totaalbedrag van 20 tot 30 miljoen euro."

"Er zijn twee problemen," zegt Debackere. "Ten eerste is er op dit moment in de binnenstad weinig plaats voor een groot gebouw. Ten tweede mag de faculteit in de toe-

komst geen dierproeven meer doen in het centrum, omdat we daarvoor geen nieuwe vergunningen zullen krijgen. Dat soort onderzoeksactiviteiten zal dus sowieso moeten verhuizen naar buiten het centrum."

Lees verder op pagina 5

veto+

24/7 het meest recente
studentennieuws via
veto.be

Read. Like. Share.

GROEP T

INTERNATIONALE ENGINEERING SCHOOL
KU LEUVEN

www.kuleuven.be/atgroept

Scherp

Opinie

Splinter

Lieve Leuvenaar

Lieve Leuvenaar,

U kent mij niet. Ik ken u niet. Of ik ken er enkelen onder u. Laatst ontmoetten we elkaar op een bijeenkomst. Het was op een zonnige zaterdagmiddag. Ik was de enige student. Want ja, studenten keren in het weekend liever huiswaarts naar hotel mama. Ik niet.

Ik schrok van de negatieve sfeer die er hing op de bijeenkomst. Er werd geopperd dat de student voor Leuven meer een last dan een lust is. Het eeuwenoude verhaal over de overlast na een donderdagavond werd luidkeels verkondigd. Opeengescheurde vuilniszakken, condooms verspreid over de grond, plasjes kots en urine overall tegen de gevels. *Same old story.*

U hoort mij heus niet ontkennen dat het geen pretje is om op vrijdagochtend uw zoon of dochter naar school te brengen. En daarbij glas te moeten ontwijken als ware het een olympische discipline. Maar kom mij dan niet vertellen dat het enkel studenten zijn die voor zulke tafereelen zorgen.

Wanneer ik op een zaterdagochtend door Leuven wandel, zie ik net hetzelfde. Fietsen omvergegooid, de laatste bloedrestanten van vechtpartijen en luidruchtige jongeren die om 8.30 uur de buurt wakker roepen. Studenten? Nee, die zitten bij mama op schoot op zaterdagochtend.

U verweet de student dat hij geen oplossingen aanbood voor de problemen. Die onwetendheid is jammer. De laatste jaren is er sterke vooruitgang geboekt met de stewards aan fakbars. Er is een fakbar-charter ondertekend met, weliswaar niet-bindende, richtlijnen. En in de achterkamers van de Leuvense studentenpolitiek – want studenten doen ook meer dan feesten en voor overlast zorgen – wordt er verder gediscussieerd over extra maatregelen om overlast in te perken.

U knikte licht instemmend. U was immers helemaal niet op de hoogte. Voor u is enkel het verhaal bekend van de student die om 6u 's ochtends zijn laatste restjes kebab doneert aan de straatstenen om dan luidkeels *Piano Man*-zingend onder uw raam door te wandelen.

Beeld u Leuven in zonder studenten, lieve bewoner. Zou u gelukkiger zijn? Het simpele antwoord is neen. De student zorgt op uitgaansavonden voor sociale controle. Hij roept zijn vrienden tot de orde wanneer nodig. Niet vergeten dat de universiteit waar u allen zo trots op bent en die voor prestige en werkzekerheid zorgt helemaal niet mogelijk is zonder studenten in onze stad.

Ik zei het: onze. Ik leef hier graag. Zes jaar lang heeft deze stad mij al veel moois gegeven. Ik heb zes jaar lang, net als vele studenten, mooie dingen proberen in ruil te geven. Maar ze ontgaan u. Laten we samen leven in deze stad en niet naast of tegenover elkaar. Leer ons kennen. Kom met ons praten. Niet op zaterdagmiddagen maar doorheen de week. Wanneer we er zijn.

De student is heus geen boeman die u schrik wil aanjagen. Hij wil u leren kennen. Maar geef hem dan ook de kans.

FRANK PIETERMAAT

Een Splinter bevat de persoonlijke mening van de schrijver.

#vetodebat

Zijn universiteitsrankings zinvol?

De KU Leuven doet samen met 17.000 andere universiteiten verspreid over de aardbol ook mee aan universiteitsrankings. Er zijn er verschillende. Nu eens daalt de universiteit, dan stijgt ze weer. Zijn de rankings zinvol? **PENELOPE BERGKAMP**

De rankings worden opgemaakt door onderzoekers en academici. Zij baseren zich op veel factoren, zoals onderwijs (de verhouding tussen het aantal professoren en studenten), onderzoek, de mening van studenten, het aantal publicaties...

Alle departementen en faculteiten worden samengevoegd, waardoor de ranking alleen een gemiddelde van de universiteit weergeeft. Dat kan een vertekend beeld geven van een universiteit die bijvoorbeeld sterk staat in de biotechnologie, maar minder in andere disciplines. "De rankings geven een zekere veralgemening van de universiteit. Hoewel dit niet aantoont hoe goed een bepaalde faculteit of opleiding van een universiteit is, geeft het wel de kwaliteit van de werking van een universiteit aan," vindt KU Leuven-professor **Geert Vanpaemel** van de facultei Letteren.

Liliane Schoofs, de vicerector Onderzoeksbeleid van de KU Leuven, haalt aan dat het aantal publicaties een vertekend beeld kan geven. "Wij zijn dit jaar gestegen qua citaties, maar gedaald in het aantal publicaties (*in de THE WUR ranking, red.*). Dat wijst er wellicht op dat de kwaliteit van onze publicaties is verbeterd: men herkent ons werk, men verwijst meer naar onze publicaties."

"Geen enkele ranking is voldoende accuraat om de kwaliteit van een universiteit te meten," vindt Schoofs. "De metingen op zich gebeuren wel accuraat, maar geen enkele universiteit is dezelfde. De verschillende accenten binnen de doelstellingen zijn vaak verschillend van universiteit tot universiteit. Er zijn universiteiten die enkel de beste studenten toelaten. Ons Vlaams model is democratisch: iedereen krijgt de kans om aan de universiteit te beginnen. Daarom is het zeer moeilijk om vergelijkingen te maken."

"Een volledig representatieve ranking is niet mogelijk. Maar daar moeten we blijven naar streven"

KU LEUVEN-RECTOR RIK TORFS

Houden studenten rekening met rankings? "Niet alle studenten besteden aandacht aan de rankings," zegt KU Leuven rector **Rik Torfs**. "Maar wel de student met een missie. Je bent een goede student als je de rankings bekijkt."

"Ik denk niet dat veel studenten aandacht besteden aan rankings," zegt **Claudia Löwik**, de voorzitter van de Studentenraad KU Leuven. "Als het in de krant staat lezen ze het misschien wel, maar daar blijft het bij."

"Bij hun keuze houden studenten rekening met kwaliteit, maar wellicht niet in een wereldwijde context," zegt Liliane Schoofs. "Maar dat wordt wel belangrijker naarmate ze verder in de loopbaan komen."

Wout Stams

VRAGEN OVER DOELTREFFENDHEID DOCENTENEVALUATIE

Weinig studenten evalueren hun professoren

Nog geen 35 procent van de studenten vulde de afgelopen maanden zijn docentenevaluatie in. Al jaren vindt iedereen dat daar iets moet worden aan gedaan. De nieuwe vicerector wil een nieuwe poging wagen.

JENS CARDINAELS

De resultaten van de docentenevaluatie zijn bekend. Tussen 26 juni en 9 oktober konden de studenten hun professoren beoordelen. Van die mogelijkheid maakte net geen 35 procent gebruik. In het eerste semester van vorig jaar vulde net geen 45 procent de vragenlijst in.

“Gemiddeld vulde 40 procent van de studenten de enquête vorig academiejaar in,” zegt Didier Pollefeyt, de vicerector Onderwijsbeleid van de KU Leuven. “Dat ligt in de lijn van de voorgaande jaren. Er zijn grote verschillen tussen de faculteiten en de opleidingen. In sommige opleidingen vult 26 procent van de studenten de vragenlijst in, in andere 61 procent.”

“We hebben een groeiplafond bereikt,” zegt Pollefeyt. “Maar 40 procent is zeker geen slecht resultaat.” Toch wil Pollefeyt bekijken of de evaluatie beter kan worden gemaakt (zie hiernaast).

Resultaten

Claudia Löwik, de voorzitter van de Studentenraad KU Leuven, vindt het jammer dat studenten niet beseffen hoe belangrijk de evaluatie is. “Ik hoor vaak studenten klagen over hun docenten of over hun lesrooster. Maar ze vullen de docentenevaluatie niet in omdat het te veel tijd kost of omdat ze er geen zin in hebben. Dat is heel jammer, want zolang geen 50 procent van de studenten de evaluatie invult, gebeurt er niets met de resultaten.”

“Dat klopt niet volledig,” zegt Pollefeyt. “Elke faculteit heeft zijn eigen maatstaf, die zeker niet altijd 50 procent bedraagt. 40 procent op een groep van 10 studenten is 4 studenten. Daar kun je niet veel mee doen. Maar 40 procent op een groep van 400 studenten is 160 studenten. Dat is een statistisch veel beter verhaal.”

Löwik vindt dat de test beter kan. “Ze kan korter. Ik heb bijvoorbeeld een vak dat wordt gegeven door vier professoren en vier assistenten. Ik moet hen allemaal evalueren.”

De universiteit kan ook beter communiceren, zegt Löwik. “Nu krijgen studenten een aantal officiële mails, die door veel studenten over het hoofd worden gezien. Professoren zouden studenten in de aula meer moeten wijzen op de evaluatie en op het belang ervan.”

“Professoren zouden studenten in de aula meer moeten wijzen op de evaluatie en op het belang ervan”

CLAUDIA LÖWIK, STUDENTENRAAD KU LEUVEN

Percentage invullers per faculteit

1. Hoger Instituut voor Wijsbegeerte (61%)
2. Theologie en Religiewetenschappen (53%)
3. Psychologie en Pedagogische Wetenschappen & Geneeskunde (46%)
-
13. Sociale Wetenschappen & Bewegings- en Revalidatiewetenschappen (32%)
14. Specifieke Lerarenopleiding (SLO) (29%)
15. Economie en Bedrijfskunde (26%)

Veto Graphic Solutions (Bron: KU Leuven)

Opleidingen die laag scoren (bachelor)

- Toegepaste Economische Wetenschappen (18% of 2.517 op 13.684 studenten)
- Lichamelijke Opvoeding (25% of 2.742 op 11.012)
- Sinologie (25% of 452 op 1.774)
- Informatica (27% of 560 op 2.109)
- Communicatiewetenschappen (27% of 2.131 op 7.861)

Opleidingen die hoog scoren (bachelor)

- Wijsbegeerte (70% of 1.071 op 1.533 studenten)
- Pedagogische Wetenschappen (67% of 4.041 op 6.027)
- Geologie (65% of 474 op 725)
- Tandheelkunde (62% of 2.522 op 4.074)
- Geografie (60% of 669 op 1.124)

INTERVIEW VICERECTOR DIDIER POLLEFEYT

“We willen geen schandpalen creëren”

Didier Pollefeyt, de vicerector Onderwijsbeleid van de KU Leuven, wil in het komende jaar bekijken hoe de docentenevaluatie beter kan. “We moeten achterhalen waarom studenten de evaluatie niet invullen. Omdat ze er geen zin in hebben of omdat ze er niet in geloven?”

JENS CARDINAELS

Vicerector Onderwijs Didier Pollefeyt wil de effectiviteit van de docentenevaluatie verbeteren. “Dit jaar is er ruimte om na te denken, want alleen de twejaarlijkse vakken worden geëvalueerd.”

Wat loopt er op dit moment mis?

Didier Pollefeyt: «Vorig jaar vulde 40 procent van de studenten de docentenevaluatie in (zie hiernaast, red.). Niet slecht, maar we weten niet waarom niet meer studenten meedoen aan de docentenevaluatie. Uit vergetelheid? Of omdat ze niet geloven in de test en uit verzet niet meedoen? Of zijn de studenten misschien vermoeid door de vele enquêtes die ze krijgen?»

«Misschien vullen studenten de evaluatie niet in omdat ze de vakken toch niet meer moeten volgen? Als ik terugkom van een vakantie en het hotel was slecht, dan surf ik ook niet meteen naar een site met hotelreviews om te klagen. Daar zie ik het nut dan niet meer van in, want het is voorbij.»

Bestaat er een manier om te achterhalen waarom studenten de evaluatie niet invullen?

Pollefeyt: «Misschien is het mogelijk om een pop-upvenster

te laten verschijnen in de ISP-omgeving van Toledo. Daarop kunnen studenten erop gewezen worden dat ze de evaluatie nog niet hebben ingevuld. Bovendien moeten studenten kunnen aangeven waarom ze de docentenevaluatie niet invullen. Omdat ze het vergeten zijn, niet geïnteresseerd zijn, omdat ze er tegen zijn...»

Wilt u de evaluatie inhoudelijk veranderen?

Pollefeyt: «Als studenten aangeven dat de test inhoudelijk beter kan, moeten we nadenken over andere aspecten en vormen van evaluatie. Kortere vragenlijsten zijn een optie. Maar we zouden ook minder kunnen peilen naar de vorm van het onderwijs. Vragen zoals “Is de cursus goed en is ze op tijd beschikbaar?” moeten niet worden gesteld in een onderwijzevaluatie, maar wel in de POC's (permanente onderwijscommissies; facultaire commissies met daarin onder andere professoren en studenten. Zie bewaken de kwaliteit van de opleidingen, red.). De docentenevaluatie moet in de eerste plaats peilen naar de didactische en de pedagogische vaardigheden van de docenten.»

«Bovendien is het een optie om niet zozeer te kijken naar

Thomas Thielemans

Vicerector Didier Pollefeyt wil de docentenevaluatie herbekijken.

de verschillende vakken op zich, maar naar de rol die het vak speelt in de opleiding. We zouden studenten kunnen vragen of het vak heeft bijgedragen aan hun opleiding. Vinden ze dat

In dat geval kunnen studenten hun mening over een kernvak neerschrijven. Die adviezen kunnen gebruikt worden door de POC's.»

Zijn de resultaten van de evaluatie zichtbaar genoeg voor de studenten?

Pollefeyt: «De terugkoppeling kan beter. De aanbevelingen die volgen na de evaluatie, komen in het dossier van de docent terecht. Dat weet de modale student misschien niet genoeg. We kunnen wegens de privacy onmogelijk de resultaten van elke professor individueel openbaar maken. We willen geen schandpalen creëren. De evaluatie heeft een signaalfunctie bij problemen, maar ze wil docenten vooral positief motiveren. We kunnen wel voor elke opleiding bekend maken hoeveel vakken goed werden beoordeeld en hoeveel minder goed.»

“We kunnen voor elke opleiding bekend maken hoeveel vakken goed werden beoordeeld en hoeveel minder goed”

het vak een rol heeft gespeeld in hun vorming tot universitair geschoolden? Is hun hele opleiding consistent opgebouwd?»

«Een radicalere stap is een meer kwalitatieve bevraging.

«Over al die voorstellen moet er een gesprek worden gevoerd, onder andere binnen de Onderwijsraad van de KU Leuven. We hebben een jaar om dat gesprek te voeren.»

Onderwijs

ISLAMITISCHE GODSDIENSTWETENSCHAP IS GEEN ISLAMKUNDE

“We leiden hier toch ook geen katholieke priesters op?”

De nieuwe opleiding Islamitische Theologie en Godsdienstwetenschappen is geen imamopleiding. Ze is ook geen concurrentie voor de al bestaande opleiding Arabistiek en Islamkunde aan de faculteit Letteren.

TOBIAS GEERINCKX EN SAM RIJNDERS

De faculteit Theologie en Religiewetenschappen aan KU Leuven biedt als eerste in Vlaanderen vanaf volgend academiejaar de nieuwe opleiding aan. Technisch gezien betreft het een afstudeeroptie van de bestaande master in de Wereldgodsdiensten, de Interreligieuze Dialoog en de Religiewetenschappen.

“Het unieke aan deze opleiding is dat zij zowel een binnen- als een buitenperspectief zal aanreiken,” vertelt Pierre Van Hecke, de vicedecaan Onderwijs van de faculteit Theologie en Religiewetenschappen. “De huidige afstudeeroptie islam is geen theologische, maar een religiewetenschappelijke opleiding. Men bestudeert de godsdienst van buitenaf, en mist daardoor het perspectief van een gelovige.” Naar docenten met dat perspectief is de faculteit nog op zoek: “In het ideale geval vinden we een moslimtheoloog die de nieuwe vakken kan doceren. In het Nederlands, uiteraard.”

Een katholieke universiteit die haar studenten opleidt tot islamtheoloog; vanzelfsprekend is het niet. “Tot nader order is er geen islamitische universiteit in Vlaanderen. Wij hebben die theologi-

sche expertise reeds in huis voor een andere religie. Er is nood aan academische reflectie over de verhoudingen tussen de islam, het christendom en de gesecculariseerde Europese samenleving.”

Imamopleiding

De nieuwe opleiding kreeg in de media het etiket imamopleiding mee. “In de pers gaat men niet altijd even nauw om met terminologie,” nuanceert Helge Daniëls, curriculumcoördinator van de opleiding Arabistiek en Islamkunde aan de faculteit Letteren. “Deze opleiding is specifiek gericht op het vormen van islamleerkrachten, ook diegenen die lesgeven op katholieke scholen.” Ook Van Hecke corrigeert snel: “Zoals u weet is er in dit land een scheiding tussen kerk en staat. Wij leiden hier (aan de faculteit Theologie en Religiewetenschappen, red.) toch ook geen katholieke priesters op?”

Al staan beide professoren niet volledig op dezelfde golflengte. Volgens hem is het doelpubliek breder dan enkel islamleerkrachten. Ook mensen die in het buitenland islamtheologie gestudeerd hebben en afgestudeerden Arabistiek en Islamkunde zijn welkom.

Kwatongen die beweren dat hierdoor studenten worden afgesnoept van de op-

leiding Arabistiek en Islamkunde krijgen ongelijk: “Ik zie het niet als concurrentie, maar als een complementaire opleiding waar onze studenten eventueel kunnen instromen,” alsnog Daniëls. “Wij beginnen met een stevige taalcomponent en besteden ook aandacht aan literatuur en geschiedenis. Vanaf het begin was er overleg tussen onze faculteiten. Op termijn gaat er zeker samengewerkt worden.”

Van Hecke heeft nog geen reacties opgevangen van zijn collega's aan de faculteit Letteren, maar is even optimistisch. “We zijn volop bezig met het oprichten van een begeleidingscommissie voor de opleiding. Daarin zullen zowel vertegenwoordigers van de faculteit Theologie, de faculteit Letteren als de verscheidene islamitische gemeenschappen zetelen. Het

“Vanaf het begin was er overleg tussen de faculteiten”

HELGE DANIËLS, ARABISTIEK

is evenmin uitgesloten dat er vakken zullen uitgewisseld worden.” Al verschillen beide opleidingen duidelijk. “Wij hebben geen taaleisen: noties van het Arabisch zijn nuttig, maar niet noodzakelijk. Een groot deel van de moslims in ons land is trouwens niet Arabischtaalg.”

MOOC's vooral made in America

MOOC-kenner Joran van Aart: “Een MOOC is een vak dat online wordt gedoceerd, maar het is niet zomaar een filmpje van een hoorcollege.”

MOOC's - vakken die via het internet worden aangeboden - blijven voorlopig vooral een Amerikaanse aangelegenheid. Maar Europa is aan een opmars bezig. De KU Leuven denkt nog na over online vakken.

JENS CARDINAELS

De laatste jaren maakt studeren via het internet opgang. Vooral de zogenaamde *massive open online courses* of MOOC's worden steeds populairder. Vorige week vond er een heuse studiedag plaats in Brussel, want veel universiteiten voelen zich nog wat onwennig in het MOOC-landschap.

Een MOOC is massief en open, maar wat houdt dat precies in? “Een MOOC is een vak dat online gedoceerd wordt,” vertelt Joran van Aart van het Nederlandse bedrijf StudyPortals, dat onderwijsinstituten en studenten bij elkaar wil brengen. “Een MOOC is niet gewoon een filmpje van een hoorcollege. Filmpjes maken wel deel uit van een MOOC, maar er is meer. Een MOOC is helemaal toegespitst op het internet en op online leren.”

Een MOOC is niet hetzelfde als een klassieke online opleiding, benadrukt van Aart. “Online and distance learning of ODL bestaat al lang. Maar een ODL-cursus is een volledige opleiding. Een MOOC is maar één vak.”

Van Aarts bedrijf heeft onderzoek gedaan naar wat een MOOC is. “61 procent van de MOOC's wordt georganiseerd door universiteiten en 33 procent door bedrijven die zich bezighouden met online studeren. Bovendien is 98 procent van de MOOC's volledig gratis. Een MOOC duurt doorgaans niet zo lang. 15 procent duurt minder dan 5 weken en 72 procent duurt tussen 5 en 10 weken. Voor 80 procent van de MOOC's moet je geen examen afleggen, maar je krijgt er wel vaak een certificaat voor.”

“86 procent van de MOOC's is in het Engels,” vertelt van Aart. “Niet moeilijk, want 482 worden er aangeboden door Amerikaanse instituten. In Eu-

ropa zijn er 196 MOOC's, maar Europa is aan een inhaalbeweging bezig. Acht leden van de Europese Unie kunnen worden bestempeld als echte voortrekkers, vooral grotere landen als Duitsland en Frankrijk.”

KU Leuven

In België zijn MOOC's verre van ingeburgerd. De KU Leuven denkt momenteel nog volop na over welke rol MOOC's aan de universiteit kunnen spelen. Volgens vicerector Onderwijsbeleid Didier Pollefeyt is het nog te vroeg om er uitspraken over te doen.

KU Leuven-vicerector Internationaal Beleid Danny Pieters is er ook nog niet uit. “De KU Leuven wil contact hebben met haar studenten. Bovendien is het niet onze bedoeling om wereldwijd basisonderwijs aan te

“98 procent van de MOOC's is gratis”

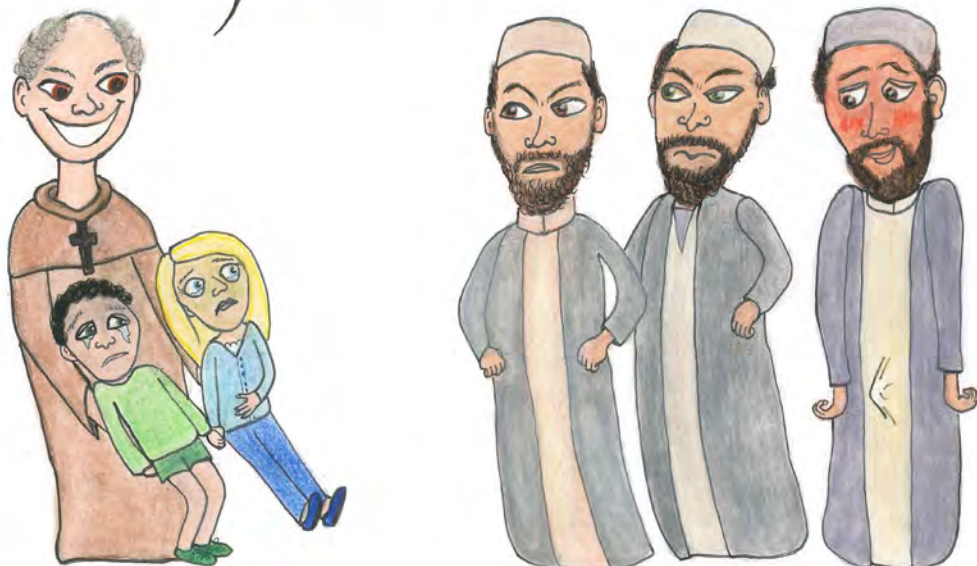
JORAN VAN AART, STUDYPORTALS

bieden. Maar we willen nieuwe onderwijstechnieken gebruiken. MOOC's kunnen een onderdeel zijn van een bredere online strategie. Het is een goed idee om samen te werken met partneruniversiteiten die al ervaring hebben met MOOC's.”

“MOOC's zijn voor universiteiten een goed middel om internationaal te werken,” zegt Hannes Klöpffer van het bedrijf Iversity, dat universiteiten helpt met MOOC's aanbieden. “De universiteit van Potsdam in Duitsland bood een MOOC over *storytelling* aan. 70.000 mensen volgden de cursus, terwijl de universiteit maar 3.500 studenten telt.”

Katholieke universiteit toont de islam hoe het ook kan:

Waarom wachten op je maagden tot in het hiernamaals?

Onderwijs

STUDENTENVERTEGENWOORDIGING: ZIET U DOORHEEN DE BOMEN NOG HET BOS?

Belangen studenten behartigd door talloze organisaties

Nu de academische opleidingen allemaal bij de universiteit zitten, dreigt de studentenvertegenwoordiging onbegrijpelijk te worden voor de modale student. De Vlaamse Vereniging voor Studenten biedt geen meerwaarde meer, vindt de studentenraad van de hogeschool HUB/KAHO. Al lijkt hij daarin alleen te staan.

SAM RIJNDERS

Door de integratiebeweging verhuisden de academische hogeschoolopleidingen naar de universiteit. Die verhuis is niet letterlijk te nemen: de KU Leuven kent nu verschillende campussen over heel Vlaanderen. De Leuvense studentenraad LOKO splitste daarom noodgedwongen op

tenraad KU Leuven, toe. "Zoals het nu gaat, zal het niet meer goed verlopen. Laat ons die werking stroomlijnen, vooraleer we ons zorgen maken om het aantal organisaties."

Hetzelfde geluid klinkt bij VVS. Voorzitter Bram Roelant: "Momenteel passen we ons aan de nieuwe structuren aan. Dat hebben we meer dan een jaar lang voorbereid,

op de werking van onze leden. Anders steek je lokale studentenraden voorbij en creëer je chaos bij de studenten."

Een promotiecampagne van VVS van vorig jaar zorgt nog steeds voor wrevel bij de studentenraad van de Hogeschool-Universiteit Brussel/Katholieke Hogescholen Sint-Lieven (HUB/KAHO), ondanks de vermelding van hun logo op de affiches. "Een typevoorbeeld van de verkwisting van VVS," reageert voorzitter Simon Van Hijfte schamper. "Onze studenten werden er nog meer door in de war gebracht."

Mandaten

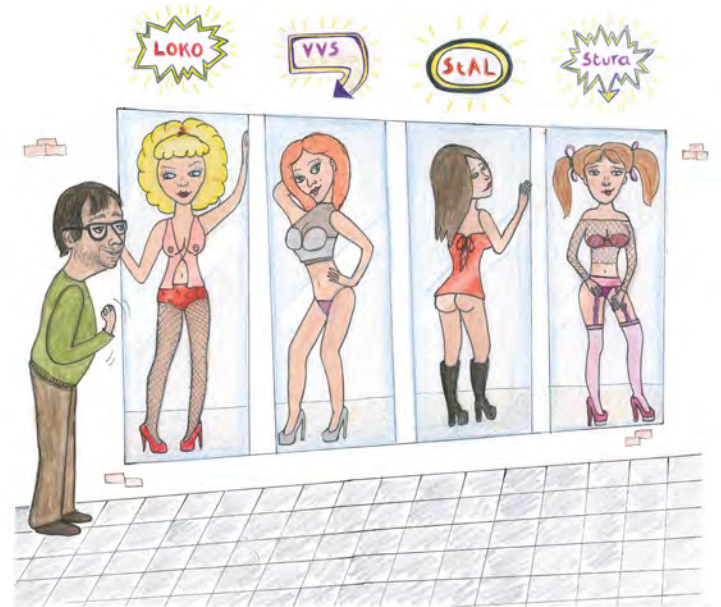
Studentenraden op verschillende niveaus hebben het alvast moeilijk om hun mandaten in te vullen. De zoektocht naar een nieuwe voorzitter ontpopte zich vorig jaar tot een heuse odyssee voor VVS. Ook bij de nieuwe Studentenraad KU Leuven verliep de zoektocht niet vlekkeloos. "Er is vooral een probleem van profilering," legt Löwik uit. "Maar ze weten in het begin vaak niet wat de precieze inhoud en vereisten zijn van een mandaat. Eens ze verkozen en ingewerkt zijn, zijn ze blij dat ze het toch gedaan hebben."

Studenten zijn wel op de hoogte van het bestaan van de Studentenraad KU Leuven, meent ze: "We krijgen nu al veel mails met vragen. Studenten kunnen bij ons terecht en weten ons te vinden."

"Er zijn heel veel mandaten," meent Roelant. Hij ziet echter geen verband met de ingewikkelde structuur van de Vlaamse studentenvertegenwoordiging. "Dat komt omdat we er in het verleden voor gekozen hebben om aan medebestuur te doen." Omdat Vlaamse studenten actief mee onderwijsinstellingen besturen, vergt vertegenwoordiging meer mensen.

Van Hijfte ziet vooral een maatschappelijk probleem. "Zetelen in een studentenraad interesseert

Studentenraden maken, geïnspireerd door Lyle Muns, geldverlies goed:

Karolien Favoreel

studenten steeds minder. Ze willen niet meer participeren via de geijkte structuren, maar ad hoc en liefst onmiddellijk op het hoogste niveau."

Samen sterk?

Hij ziet heil in een grondige hervorming van de structuren van de Vlaamse studentenvertegenwoordiging. "De Studentenraad KU Leuven vertegenwoordigt nu meer dan 60.000 studenten. Ik denk niet dat VVS dan nog een meerwaarde kan bieden. Zeker niet als je ziet hoe het daar nu aan toegaat." Van Hijfte meent dat de Studentenraad KU Leuven zelf onderwijsbelangen op Vlaams niveau moet behartigen. "VVS heeft toch geen nut als we zelden hetzelfde standpunt innemen als de rest?"

Dat zou geen slimme zet zijn volgens de voorzitter van diezelfde VVS. Roelant: "Je laat een groot deel van de Vlaamse studenten links liggen uit eigenbelang. Het is een egoïstische houding. Hoe

groter de studentenraad, hoe meer invloed je zou kunnen hebben bij de minister. Voor studentenraden met een minder uitgebouwde werking wordt het dan veel moeilijker. Of zelfs onmogelijk. Studentenvertegenwoordiging werkt door gemeenschappelijke standpunten. Om die te bereiken moeten er compromissen gemaakt worden. Dat is niet voor iedereen gemakkelijk."

De Studentenraad KU Leuven is naar eigen zeggen niet van plan om Van Hijfte te volgen. "Wij doen niet aan rechtstreeks lobbywerk bij de regering," reageert voorzitter Löwik. "Dat is de taak van VVS, met wie we regelmatig overleggen."

De StAL, die de professionele en academische studentenraden verenigt van de KU Leuven en de daaraan verbonden hogescholen, is daarentegen wel een aflopend verhaal. "Naarmate onze organisatie gaat lopen en iedereen ons kent, lijkt een fusie tussen Studentenraad KU Leuven en StAL waarschijnlijk," aldus Löwik.

"Ik denk niet dat VVS nog meerwaarde biedt"

SIMON VAN HIJFTE, STUDENTENRAAD HUB/KAHO

in de campusraad LOKO, die sociale belangen van Leuvense studenten behartigt, en de Studentenraad KU Leuven, die zich de onderwijsmateries aantrekt en zo studenten over heel de KU Leuven, die over gans Vlaanderen verspreid is, vertegenwoordigt. Voeg daar nog de Vlaamse Vereniging voor Studenten (VVS) en de Studentenraad Associatie KU Leuven (StAL) aan toe, en de studentenvertegenwoordiging wordt een nest waarin een kat haar jongen niet meer terugvindt.

"We moeten onze werking aanpassen na de integratie," geeft Claudia Löwik, de voorzitter van de Studen-

maar uiteraard duiken er kinderziektes op. Elke individuele studentenraad moet naar zijn eigen achterban duidelijk communiceren dat ze er voor hen zijn. Dat zal niet overal even gemakkelijk gaan."

VVS vertegenwoordigt studenten op het Vlaamse niveau en overkoepelt de Vlaamse studentenraden. Ook ondersteunt ze lokale studentenraden. "Het rechtstreekse contact met de lokale student behoort niet tot ons takenpakket. Ze moeten weten dat er Vlaamse vertegenwoordiging is. Wie dat precies doet, maakt in eerste instantie niet uit," alsnog Roelant. "Wij vertrouwen

Pedagogen en psychologen willen weg uit gebouwen

Vervolg voorpagina

Volgens vicedecaan D'Hooge is een gebouw op Gasthuisberg een goede optie. "Maar de zoektocht naar een geschikte locatie is nog niet ten einde."

Ook Bea Maes, die de werkgroep rond het nieuwe gebouw voorziet, sluit Gasthuisberg niet uit als locatie. "Op Gasthuisberg is er ruimte om ons project in te plannen. Maar er zijn nog andere opties. In de binnenstad, bijvoorbeeld. Maar daar is de ruimte schaars." Bovendien moet de faculteit dan haar hardnekkige droom van één centraal gebouw met zowel onderzoek als onderwijs

opbergen, omdat dierproeven niet meer mogen in de binnenstad.

"Heverlee is tot nu toe nog niet geopperd als optie. Omdat we behoren tot de groep Humane Wetenschappen, is een locatie in of vlakbij de binnenstad het meest wenselijk," zegt Maes.

Doorhakken

Met andere woorden: wie de puzzel maakt, ziet Gasthuisberg. Dat erkent ook Danny Pieters, de vice-rector van de groep Humane Wetenschappen. "Als de faculteit één gebouw wil, is Gasthuisberg de realistische locatie."

D'Hooge betreurt dat het dossier zo traag vooruit gaat. "Onze plannen staan al een paar jaar op de prioriteitenlijst van de universiteit, maar voorlopig zonder resultaat. We hebben een werkgroep opgericht die heeft opgelijst wat we exact willen. Er is al geld aan de kant gezet. Nu is het aan de technische diensten en de academische overheid. De knoop wordt niet doorgehakt, maar heel traag doorgesneden."

Algemeen beheerder Debackere kaatst de bal terug: "De faculteit moet eerst beslissen wat ze exact wil. De plannen zijn nog niet wa-

terdicht. Er moeten her en der nog dingen *gefinetuned* worden. De knoop wordt doorgehakt als ze doorgehakt kan worden."

De studenten willen alleen naar Gasthuisberg verhuizen als het niet anders kan. "We zijn gehecht aan het centrum," zegt Lisa Van Camp, de kringcoördinator van de Pedagogische Kring. "Maar als aan alle andere punten op ons verlanglijstje wordt voldaan, kunnen we nog leven met een verhuis naar Gasthuisberg. Onze huidige gebouwen verkeren in ieder geval in zeer slechte staat. Schrijf dat maar groot op."

"De faculteit moet eerst beslissen wat ze exact wil"

KOENRAAD DEBACKERE,
ALGEMEEN BEHEERDER KU
LEUVEN

Internationaal

EUROPESE EN INDISCHE CULTUUR VERMENGEN

Het nieuwe Leuvense India House zet de poort open voor India

In het kader van het Europalia India festival, opende op 5 oktober het India House in Leuven zijn deuren. Dit initiatief wil bestaande samenwerkingsverbanden tussen Leuven en India bijeen brengen in een breed platform gericht op uitwisseling, met een academisch luik georganiseerd door de KU Leuven.

EVA SCHALBROECK EN
CAROLINE VAN RHEE

Het India House, gelocaliseerd in de Romaanse Poort, werd officieel geopend in aanwezigheid van Rik Torfs en Indisch ambassadeur Shri Dinkar Khullar. Schepen van economie Mohamed Ridouani noemt het India House de eerste stap om

“Het India House is een venster op India, nu nog een deur”

(SCHEPEN VAN ECONOMIE
MOHAMED RIDOUANI)

de samenwerking tussen Leuven en India te concretiseren. “Dit is het eerste venster op India, de volgende stap is een deur.”

De keuze voor India is logisch: “Mensen reizen nu veel meer, maar vaak binnen de Europese Unie,” zegt Inge De Keyser, persverantwoordelijke van Europalia India. “Ze komen

niet in contact met andere continenten en hun cultuur. Daarom zijn we vertrokken van het idee om de vier grootste landen te presenteren. Eerst was Rusland aan de beurt, gevolgd door China en Brazilië. Dit jaar is het aan India.”

“Wij willen iedereen ondersteunen die op een kwalitatieve manier omgaat met India,” stelt Patricia Schoolmeesters, afdelingshoofd economie en handel van de stad Leuven. “Het India House moet dienen als een platform waar mensen kunnen samenkomen, elkaar ontmoeten en aan uitwisseling doen.”

Brede samenwerking

Volgens Denise Vandervoort, schepen van cultuur, vertaalt dit zich in een breed programma met culturele activiteiten zoals tentoonstellingen, cinema, erfgoed met een sociale insteek. “Op lange termijn is het de bedoeling dat we een permanente uitvalsbasis vormen met een jaarlijks programma.”

Hierbij wordt verder gebouwd op bestaande initiatieven, zoals Euro-Indische congressen over duurzaam ondernemen. Het was Ridouani die deze activiteiten opmerkte en voortrekker van het project werd.

Op deze manier willen de organisatoren verschillende domeinen samenbrengen in één instantie: naast

academische expertise opbouwen, economische en culturele uitwisseling en sociale samenwerking stimuleren, willen ze het project toegankelijk maken voor het brede publiek.

Deze brede samenwerking wordt weerspiegeld in de uiteenlopende partners: naast de stad Leuven en culturele en sociale organisaties staat de KU Leuven in voor het academische luik. “Projecten zoals lezingen georganiseerd door Leuven India Focus, opgepikt door de vorige vice-rector Internationaal Beleid Bart De Moor, worden nu verdergezet door de huidige ploeg,” legt Idesbald Goddeeris, docent Indische geschiedenis aan de KU Leuven uit.

Academisch luik

Belangrijke programmapunten zijn uitwisseling van studenten, alumniwerking en het opsporen van partneruniversiteiten. Op 5 oktober

werd ook de leerstoel Indian Studies door de ondertekening van het Memorandum of Understanding tussen de KU Leuven en Indian Council for Cultural Relations in het leven geroepen. Dit samenwerkingsverband, voornamelijk gericht op het hedendaagse India, houdt in dat Indische docenten in Leuven kunnen verblijven en lesgeven vanaf het najaar 2014.

Daarnaast is er ook een artistieke samenwerking verbonden aan het project. Tijdens het festival komen er tussen de kunstenaars verscheidene samenwerkingen tot stand. Het Europalia festival haalt Indische kunstenaars naar België. “Dankzij de ontmoeting tussen Belgische en internationale kunstenaars, kunnen ze elkaars kunst en ideeën ontdekken en bediscussieren,” zegt De Keyser. “Soms levert dat een nieuw project of blijvende samenwerking op. We

proberen op deze manier culturele samenwerkingen zo goed mogelijk te stimuleren.”

“Waarom India en waarom Leuven?” vraagt Goddeeris zich af. “India is een erg boeiend en divers land, maar toch blijven we steken in hardnekkige koloniale clichés. India wordt al te vaak over het hoofd gezien ten voordele van Afrika en China, terwijl het één van de grootste economische groeiers is. Leuven aan de andere kant heeft veel troeven, denk bijvoorbeeld aan het groot aantal Indische studenten. Dit project moet een stimulans zijn om meer mensen naar Leuven te brengen.” Volgens Goddeeris helpt dit project ook om contacten te leggen en academische netwerken vast te leggen voor de toekomst. “Met het India House zetten we Leuven op de kaart als een poort naar India.”

Simon Ledercq

KIB maakt comeback met debat over Europese jeugdwerkloosheid

De Kring voor Internationale Betrekkingen (KIB) organiseerde een debat over jeugdwerkloosheid in de Europese Unie. Het was voor de KIB een nieuw initiatief na een tijdje te zijn weggeweest.

ROBIN REZA EN JOACHIM
STAES

“De cijfers zijn vrij laag, met een jeugdwerkloosheid van 23,2 procent in de Europese Unie.” Zo leidde Johan Van den Brande, de voorzitter van de Kring Internationale Betrekkingen (KIB) het debat in. Vier panelleden gingen met elkaar én met het publiek in debat. Dat zorgde zowel voor een gemoedelijke sfeer

als voor een veelzijdige blik op het thema. Zo zette Jan Denys, de communicatiedirecteur bij Randstad, een misvatting recht met een optimistische noot: “De jeugdwerkloosheid bij jongeren met een bachelor is slechts 3 procent.”

Daar sloten ook professor Joep Konings van de faculteit Economie en Bedrijfswetenschappen en Vlaams Parlementslid Björn Rzaska (Groen) zich bij aan.

In tegenstelling tot wat de cijfers doen vermoeden, maakten de panelleden duidelijk dat zowel een masterdiploma als professionele bachelor nog steeds goede vooruitzichten bieden op de arbeidsmarkt. De economische crisis en de werkloosheid treffen vooral jongeren zonder diploma. Dat neemt echter niet weg dat jeugdwerkloosheid een structureel probleem is.

Niko Demeester, de secretaris-generaal van de werkgeversorganisatie VOKA, gaf een hoopgevende boodschap: “Je kunt jezelf aan een job helpen. Neem initiatief. Maak je eigen toekomst!”

Demeester bezorgde ons ook een persoonlijk advies. Mensen die bijvoorbeeld psychologie studeren, kunnen gerust in de IT-sector werken. Algemene en technische vaardigheden zijn volgens hem complementair en bedrijven werven ook mensen aan die bereid zijn om flexibel te zijn. Studeer dus vooral wat je graag doet.

Comeback

De organiserende vereniging KIB werd bijna zeventig jaar geleden opgericht, maar lag de laatste jaren stil. Met de openingsactiviteit blies het nieuwe team de organi-

satie terug leven in. Het bestuur probeert studenten te informeren over internationale zaken. De Engelse voertaal bij het debat en de ruimte voor kritische vragen uit het publiek, illustreren dat. Ook krijgen internationale studenten de mogelijkheid om deel te nemen aan de activiteiten van de KIB. Hun volgende evenement, een bezoek aan het internationaal strafhof in Den Haag, moet in dit licht worden gezien. Over het debat was de organisatie tevreden, ondanks de magere opkomst. Het actuele thema, de sfeer in de zaal en de gezellige receptie achteraf maakten veel goed.

Sociaal

DE HELPENDE HAND (2) **HANNA HOETERICKX**

“Ik zou graag meer engagement zien”

Het studentenleven bestaat uit veel feesten en af en toe blokken, wordt gezegd. Toch zijn er ook studenten die hun vrije tijd anders invullen. Die student-vrijwilligers laten we in De Helpende Hand aan het woord. Deze week: Hanna Hoeterickx, die in de zomer vrijwilligerswerk doet met Damiaanactie.

LITSA HELLINGS EN NELE HIELE

Wat houdt je vrijwilligerswerk precies in?
Hanna Hoeterickx: «Met Damiaan Bouwkampen ben ik naar Congo en Nicaragua geweest. Die bouwkampen houden zich vooral bezig met tuberculose en lepra. We helpen bijvoorbeeld patiënten in hun genezingsproces en vernieuwen ziekenhuizen. Wij leggen natuurlijk niet zelf de stenen, maar we helpen met schilderen of breken dingen af die weg moeten. Je hoeft als vrijwilliger dus geen voorkennis te hebben.

Hoe ben je terecht gekomen bij de Damiaanactiebouwkampen?

Hanna: «Ik wou heel graag vrijwilligerswerk doen. Omdat ik graag reis, wou ik dat werk koppelen aan een buitenlandse reis. Voor mij was het belangrijk dat de kostprijs voor het vrijwilligerswerk niet te hoog lag en dat de organisatie duurzaam werkt. Bij Damiaan Bouwkampen werken we samen met de mensen ter plaatse, het gaat er echt om de mensen en om hun noden. Inwoners van die landen coördineren de projecten en voeren controle uit als we daar weg zijn, zodat de dingen die gebouwd zijn niet verloederen.»

Je bent ook al op inleefreis geweest naar Peru met de KU Leuven. Deed je daar ook vrijwilligerswerk?

Hanna: «Op die inleefreis heb ik ook vrijwilligerswerk gedaan. Soms was dat bouwen, maar ik heb ook in kinderdagverblijven en sociale eethuizen meegelopen. Het verschil met Damiaan Bouwkampen is dat we tijdens de inleefreis meer luxe hadden, ook al gaat het dan over basisvoorzieningen, en dat we meer de cultuur van het land opsnoeven. We verbleven in Lima en zijn daar

bijvoorbeeld 's avonds ook uitgegaan. Dat doe je niet tijdens een bouwkamp, dan verblijf je echt in een arm en achtergesteld gebied bij de *paterkes* waar alles veel primitiever is.»

Cultuurshock

Vond je die reizen emotioneel zwaar?

Hanna: «Zeker. Congo was het zwaarste, omdat daar de armoede het meeste opvalt. Armoede kan je natuurlijk niet vergelijken, maar de mate waarin de staat al dingen heeft opgezet, doet veel. Waar ik verbleef in Congo hadden de mensen geen elektriciteit, geen stromend water en geen verharde wegen. We hebben daar bijvoorbeeld een gezondheidscentrum vernieuwd waar er geen sanitaire voorzieningen wa-

“Het gaat om de mensen en hun noden”

ren en waar de gebruikte injectienaalden gewoon op de grond lagen. Nicaragua is ook heel arm, maar daar zijn iets meer basisvoorzieningen, zoals verharde wegen en stromend water.»

«Eens ik terug in België ben, duurt de cultuurshock langer dan het bouwkamp zelf heeft geduurd. Het doet je wel bewuster leven, er gaat geen halve dag voorbij dat ik niet aan die bouwkampen denk. Maar het zijn fantastische ervaringen, want je kan iets bijleren over andere culturen en tegelijkertijd kan je iets bijdragen. Ik zou iedereen aanraden om het te doen. En als je het met de juiste

organisatie doet, heeft het hopelijk ook een langdurig effect.»

Hoe ziet jouw ideale wereld eruit?

Hanna: «Iedereen gelijk en geen armoede. Dat is natuurlijk cliché en onrealistisch. Het

zou fijn zijn als iedereen in deze maatschappij zich wat socialer zou opstellen en wat meer contact zou zoeken met elkaar. Ik denk dat we elkaar al veel zouden kunnen helpen, maar dat we te veel in onszelf gekeerd zijn. Ik zou graag meer engagement zien in de wereld. »

Karolien Wilmots

GAS-debat ontploft niet

Woensdagavond kruisten enkele politiek geëngageerde studenten de degens met de Leuvense schepenen Dirk Vansina (CD&V) en Mohammed Ridouani (sp.a) over de GAS-boetes. Beide politici ontweken al te directe vragen, waardoor het debat flauwtjes verliep.

KORNEEL DE SCHAMP

Enkele politieke jongeren, waaronder Koen Dorleman (Jong Socialisten), Lies Corneillie (Jong Groen), Line De Witte (Comac), Mathias Vander Hoogerstraete (Tegengas) en Thijs Van den Brande (Jong-CD&V) gingen voorbij woensdag in debat met Leuvense schepenen Dirk Vansina (CD&V) en Mohammed Ridouani (sp.a) over het heikele thema van de GAS-boetes.

GAS, of Gemeentelijke Administratieve Sanctie, bestaat al sinds 1999, maar werd dit jaar op 1 juli sterk uitgebreid, waardoor de gemeentes veel autonomie krijgen over de redenen waarvoor je de boetes krijgt en hoe hoog ze dan zijn. De jongeren waren daar alvast niet over te spreken, overigens net als het publiek. Regelmatig werd uitgehaald naar de povere democratische legitimiteit, de willekeur van de GAS-ambtenaar en het mogelijk schenden van de scheiding der machten. Ook werd er ge-

klaagd dat de overheid aan repressie doet zonder de structurele problemen aan te pakken.

Vurig

Voorals Mathias Vander Hoogerstraete liet zich opmerken door een vurig betoog: “Ik weet niet of ik mijn rekeninguitreksels hier nu wel of niet in de vuilbak mag gooien. GAS creëert een fundamentele rechtsonzekerheid.”

Ook Thijs Van den Brande (Jong CD&V) keerde zich tegen “de stomme steekvlampolitiek” van de GAS-boetes. De andere jonge politici sloten zich daarbij aan.

Beide schepenen onthielden zich vooral van commentaar op de algemene situatie en beperkten zich tot de situatie in Leuven.

Zo verschool schepenen Ridouani zich achter het Grondwettelijk Hof: “Wij zijn slechts lokale politici en moeten werken met de instrumenten die ons ter beschikking worden gesteld.”

Schepenen Vansina probeerde dan weer de positieve kant te belichten: “In Leuven werken wij altijd met bemiddeling als een jongere een GAS-boete krijgt. In 20 procent van de gevallen wordt de boete uiteindelijk kwijtgescholden.”

Al bij al een flauw debat dus, waarbij schepenen en studenten duidelijk niet op dezelfde golflengte zaten. De studenten en het publiek uitten meermaals hun frustratie, maar de politici bleven stoïcijns de meeste directe vragen negeren.

Sociaal

INTERVIEW SEKSUOLOGE MIEKE MIEVIS

“Monogamie is een illusie”

Afgelopen woensdag bracht seksuologe Mieke Mievis een lezing over lichaamstaal. We kregen een resem versiertips te horen en heel wat borsten en billen te zien. Na afloop gingen we zelf in therapie: “Een op twee mensen gaat vreemd.”

FRANK PIETERMAAT

Lichaamstaal wordt vaak als onbewust omschreven en ervaren. Doorbreekt u de magie niet door alles te analyseren?

Mieke Mievis: «Ja. Maar je blijft het toch altijd onbewust gebruiken. Kijk naar Lance Armstrong bij Oprah. Hij werd getraind om zijn lichaamstaal te controleren. Toch is er een moment dat hij door de mand valt. Hij wrijft over zijn mond om iets te verbergen. Dat gebeurt instinctief. Dat is niets wat je mama je heeft aangeleerd. Je mag daar nog zo sterk op trainen als je wilt, het blijft vaak onbewust terugkomen.»

«Je kunt geen twee dingen tegelijk. Je kunt niet tegelijk de lichaamstaal van mensen observeren en intussen jezelf in het oog houden. Je kunt daar even mee bezig zijn maar eens je in een gesprek bent, ben je daar niet meer mee bezig. Om het bewust te doen, moet je supergeconcentreerd bezig zijn. Eens je begint te praten, doe je het onbewust. Het leuke aan lichaamstaal is om ergens te gaan zitten, te zwijgen en gewoon te kijken. Fantastisch.»

Is het niet een beetje valsspelen door alle signalen te kennen? Kun je mensen zo niet misbruiken?

Miekevis: «We trappen er toch in. Vergelijk het met namaaklachen. Ook al is dat fake, toch ga je je echt letterlijk beter voelen, want je maakt endorfines aan. Verleidingscursussen zijn ook niet echt, maar ze brengen wel emoties te weeg die echt zijn. Je kunt gedragingen sturen en emoties ook. En het werkt wel.»

Analyseert u ook lichaamstaal in uw dagelijkse sociale leven?

Miekevis: «Nee, dan heb ik geen leven meer. In therapie doe ik dat wel. Daar is het heel makkelijk. Daar merk je door bepaalde signalen als iemand geblokkeerd zit. Als de dingen die de persoon zegt niet overeenkomen met het non-verbale dat ik lees, dan ga ik daar vragen over stellen. Niet dat ik zeg dat ze aan het liegen zijn, maar ik zie dat het helemaal niet oké is. En dan stel ik de vraag hoe het komt dat ze mij andere dingen zeggen dan hoe ik zie dat ze zich voelen.»

Kan je dan helemaal niet verbergen hoe je echt voelt?

Miekevis: «Niemand kan dat. Wij zeggen dat alles lukt in labo. Een pokerwedstrijd is eigenlijk een

labosituation. Je moet met niemand praten en alleen bezig zijn met je eigen gedrag en met je kaarten. Er is geen verbaal ding waarin je je hersenen verliest. Dan kun je heel goed letten op je eigen gedrag en dat van anderen. Wanneer je begint te praten is het om zeep. Dan verlies je elke controle daarover.»

Wat is dan het meest typische signaal dat iemand geblokkeerd zit?

Miekevis: «Je mond verbergen. En naar beneden kijken. Of wanneer je je zinnen niet meteen perfect kunt vormen en vaak twijfelt.»

Visvijver

U geeft als relatietherapeute ook advies aan singles. Zijn mensen tegenwoordig wanhopig op zoek naar relaties?

Miekevis: (Droog) «Ja. Jullie zitten hier goed, he. 45.000 potentiële kandidaten. Ik heb dat niet. Eens je een bepaalde leeftijd bereikt, zit je vastgeroest aan werk of sociale verplichtingen. Neem er n o g

eens kinderen bij en dan ben je helemaal schoon *gejost*. Hier moet je maar de straat oplopen en je hebt iemand gevonden, bij wijze van spreken. Een *real life* werkende mens heeft geen goesting om elke avond te gaan hangen in de hoop iemand te vinden. Dus dan gaan mensen naar websites waar je tenminste weet dat iedereen die op de website zit hetzelfde wil als jij, met name een relatie. Dat is gewoon handig en makkelijk.

«Dat is makkelijk omdat de visvijver duidelijk is. Het zijn allemaal dezelfde vissen die hetzelfde willen. Bij Parship doen we testen en berekenen we een *matchingkans* op een aantal essentiële zaken. Daar moet je bij de eerste ontmoeting al niet meer over discussiëren en dat is zalig.»

Overspel

Een van de nieuwe hypes is de datingsite Victoria Milan, waarbij getrouwde mensen op zoek gaan

naar avontuurtjes. Maken we ons illusies als we zeggen dat overspel niet bestaat?

Miekevis: «Een op twee. Een op twee mensen pleegt gedurende zijn leven ooit eens overspel. Ik

.....

“Een goede date mag je nooit eindigen zonder een kus”

.....

vind dat heel veel. Is het een illusie om te zeggen dat een monogame relatie een haalbare kaart blijkt? Uit cijfers blijkt van wel. Uit cijfers blijkt dat wij niet monogaam zijn. We willen het allemaal. We willen dat onze partner het doet, maar zelf doen we het niet. Ik vind dat je vooral eerlijk moet zijn met jezelf en met je partner. Tegenwoordig heb je wel koppels die elkaar trouw beloven en het beloven als er iets misloopt om het elkaar te vertellen. Zo proberen ze het dan op te lossen.»

«Tegenwoordig is seriële monogamie aan het opkomen. Zes, zeven, acht jaar met iemand samen zijn, daarmee stoppen en dan iemand anders zoeken. Zeven jaar is vaak het *breaking point*. De *seven year itch*.»

Waarom lukt monogamie niet?

Miekevis: «Omdat mensen er geen goesting in hebben? Ik weet echt niet waarom mensen

dat doen. Ik meen dat. Bij sommige koppels denk ik: “Jij staat er van vermeld dat je man vreemdgaat? Je hebt hem in twee jaar geen seks gegeven. Wat wil je dan?” Wees een beetje eerlijk. Er zijn ook koppels waarvan ik denk dat ze al lang uit elkaar hadden kunnen zijn, maar die elkaar wel trouw blijven.»

«Aan de andere kant kun je ook gewoon verliefd worden. Echt een crush hebben van hier tot in Tokio. Dan kun je nog de beste relatie van de wereld hebben. Of je er iets mee doet, is een andere zaak. Soms denk ik dat mensen niet vreemdgaan omdat het per se slecht is thuis, maar omdat de gelegenheid er is. Er is geen kans om betrapt te worden, het is spannend, leuk. Het is geen kabbelende beek zoals thuis waar alles goed loopt en draait.»

Tips

Waar gaan jonge mensen het vaakst in de fout bij verleiden?

Miekevis: «Vooral het proberen onwaarschijnlijk origineel te zijn. Of het spelletjes spelen van aantrekken en afstoten. De fout die redelijk wat vrouwen maken is te direct te zijn. Dat is voor veel mannen een afknapper, omdat mannen vaak wat controle willen hebben. Ze willen het gevoel hebben van te veroveren. De fout die mannen maken is de vrouw te snel aanraken. Altijd wachten tot de vrouw eerst aanraakt.»

«Oké. Opschrijven. Als er een ding is wat je als vent moet doen op het einde van de avond, is het je date begeleiden tot aan haar fiets, kot, eender waar. Je moet het kusmoment creëren. Creëer een moment waarop een afscheid moet. Je gaat niet mee naar haar kot met de bedoeling om seks te hebben, maar wel om een kusmoment te creëren. Een goede date mag je nooit eindigen zonder een kus.»

Zijn er nog tips qua lichaamstaal voor mondelinge examens?

Miekevis: «Je proffen luisteren dagen aan een stuk naar honderden mensen die elke keer op dezelfde vragen een antwoord komen brengen. Dat is saai he. Die horen de helft niet. Maar als jij met je handen en articulatie kracht bijzet, gaat dat veel beter. Neem je prof mee in je verhaal.»

«Daarvoor heb je geen diepe decolleté nodig. Verlaag je daar niet toe. Het gaat over je hoofd. Prof fen die meer punten geven omdat je een decolleté aanhebt, dat is degoutant. Hoe serener, hoe professioneler je overkomt.»

Meer info over Mievis' lezing: v-g-s.be. Zit je met relationele of seksuele problemen? Surf dan naar: tcternat.be

Simon Leclercq

Student

SOLARTEAM TREKT DE AANDACHT

Zonnewagen Groep T schittert niet in Australië

De studenten van Groep T behaalden dit weekend de zesde plaats in de World Solar Challenge. De KU Leuven kwam daardoor meermaals in de pers. De uitgebreide masterthesis van de ingenieursstudenten lijkt veel aandacht te trekken.

QUINTEN EVENS

Na 8 dagen, 7 tussenstops en 3.000 kilometer eindigde het enige Belgische Solarteam als zesde van de 22 deelnemers. Het team bestond uit studenten ingenieurswetenschappen van de KU Leuven-campus Groep T. Hoewel de ambitie voor de wedstrijd zelf

van Groep T over te brengen." Hij erkent het avontuurlijke karakter van het project, maar voegt toe dat de race "een PR-evenement is waar we studenten mee kunnen warm maken voor de opleiding industrieel ingenieur."

Uithangbord

De meeste studenten verweefden in dit project hun masterthesis én hun postgraduaat. "Daarmee kunnen we het ver-

schil maken met de klassieke master van industriële en burgerlijke ingenieurs," stelt Eneman. De verschillende masterthesissen van de industriële ingenieurs van het Solarteam zoomen in op de aspecten van de auto. Hun postgraduaat wordt gezien als een uitbreiding van dat masterjaar.

"In het postgraduaat wordt de link gelegd met de industrie of bedrijven," zegt Eneman. "Het Solarteam krijgt van bedrijven meestal sponsoring in natura. Ze kloppen aan bij bedrijven voor specifieke kennis of specifiek materiaal zoals zonnepanelen."

Toch is dit project niet uitsluitend een uithangbord voor Groep T of de KU Leuven. "Het project blijft de grote verdienste van de studenten zelf. Het is een project dat ze zelf hebben opgestart en zelf leiden."

Het is ook niet het enige project dat de KU Leuven en Groep T steunen. Er lopen momenteel drie gelijkaardige projecten. Het CQS racing team lijkt daarvan het meest op het Solarproject: studenten vullen hun thesisjaar en postgraduaat met onderzoek naar *innovative automotive techniques*. Ook hierbij doen de studenten mee aan races, maar dan met een Citroën 2CV.

Prestigeprojecten zoals het Solarteam lijken voorlopig vooral vanuit Groep T te komen. Eneman, die sinds de integratie van de opleiding industrieel ingenieur in de universiteit voorzitter van de campus Groep T is, wil dat alleenrecht niet behouden. "Nu heeft alleen Campus De Nayer een gelijkaardig project, maar we willen in de toekomst meerdere campussen betrekken in de schoot van onze faculteit."

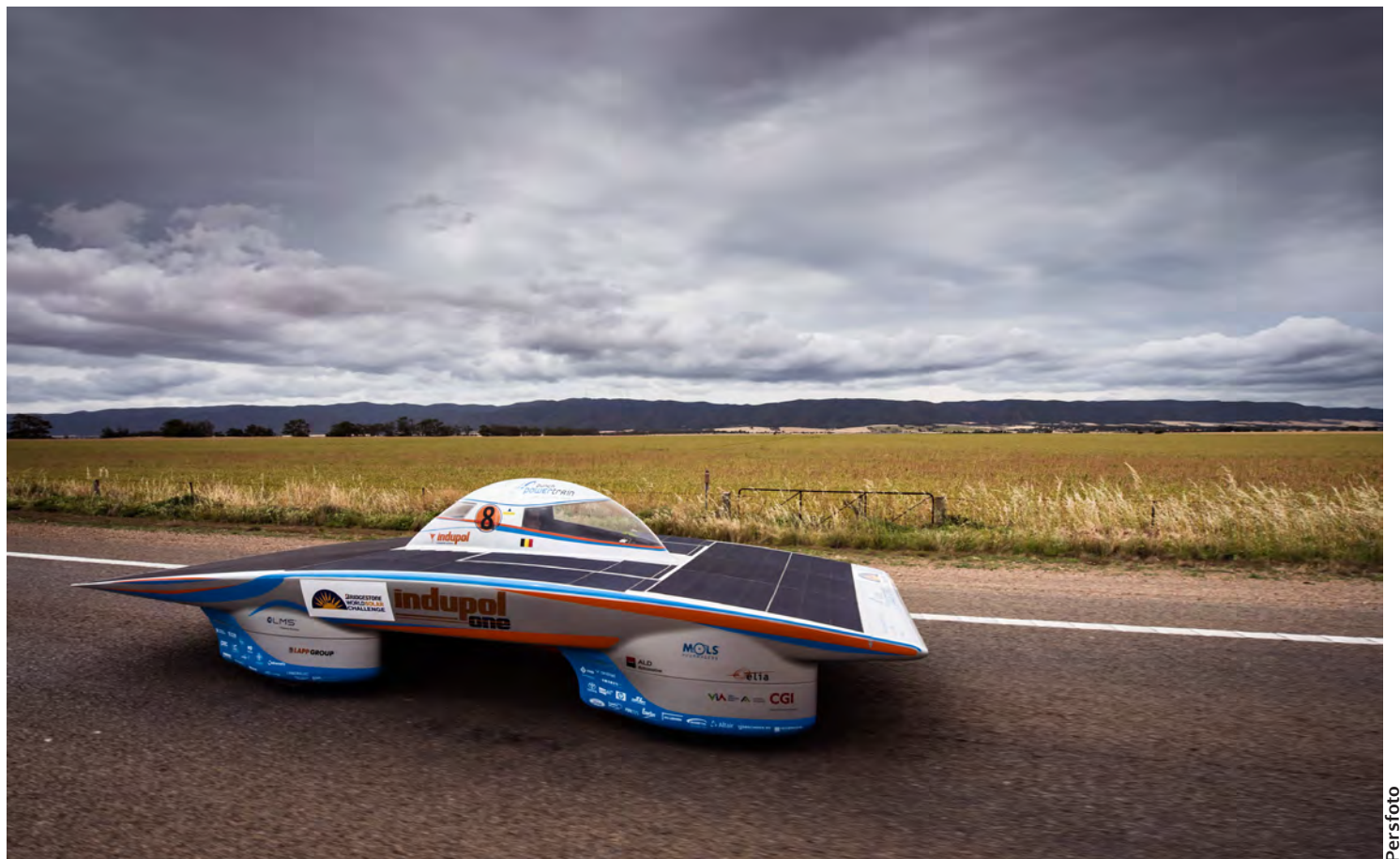
"Het project blijft de grote verdienste van de studenten zelf"

KOEN ENEMAN (GROEP T/KU LEUVEN)

erg hoog lag, is er meer verbonden met de zonnewagen dan een trip naar Australië.

Doordat het Solarteam bestaat uit ingenieursstudenten die studeren aan Groep T, werd het project dikwijls in één adem met de KU Leuven vernoemd. Koen Eneman, de voorzitter van Groep T, licht toe welke rol de campus en de universiteit spelen: "Net als andere studentenprojecten heeft dit project steun nodig. In de eerste plaats voorziet Groep T een coach, die het project begeleidt. Een beetje zoals een promotor die een thesis begeleidt. Hij kijkt toe op de grote lijnen en zorgt mee voor technische en projectmatige steun." Groep T en de universiteit staan de studenten ook bij op gebied van PR en financieren in beperkte mate het project.

Het Solarteam mag een prestigeproject genoemd worden, vindt Eneman. "Het project is belangrijk om het specifieke profiel

Persfoto

STUDENT

Persvers

Netstrijd

De milieuorganisaties OVAM en Fost Plus dagen de vijf grootste Vlaamse studentensteden uit om de uitgaansbuurt van hun stad zo proper mogelijk te houden. In de Netstrijd neemt onze studentenstad het nog tot donderdag op tegen Antwerpen, Gent, Hasselt en Kortrijk. Op 17 oktober zal in elk van die steden een party georganiseerd worden. Elke dag kan een stad een upgrade winnen door de properste te zijn. In Leuven wordt de Oude Markt als meetplek gebruikt. Helaas kon onze stad nog geen upgrade binnenhalen. Hasselt deed dat wel. Maar voel je dus aangemoedigd om deze week extra vaak je papiertjes in de vuilbak te gooien!

Jarig

Proficiat en drie dikke kussen voor Musicologica! Zij zijn op tien oktober immers vijftien jaar geworden en dat vieren ze. Afgelopen donderdag organiseerden ze een td en komende week zullen ze nog cantussen. Als kers op de taart zorgen ze woensdag voor warmte en gevulde magen op een barbecue. Omnomnom.

Ook proficiat aan de burgerlijk ingenieurs. Hun faculteit mag dit jaar 150 kaarsjes uitblazen. Spreekwoordelijk dan toch. Het hele jaar door vinden er activiteiten plaats en daar doet ook de Vlaams Technische Kring (VTK) aan mee. In de gaten houden dus.

Opening

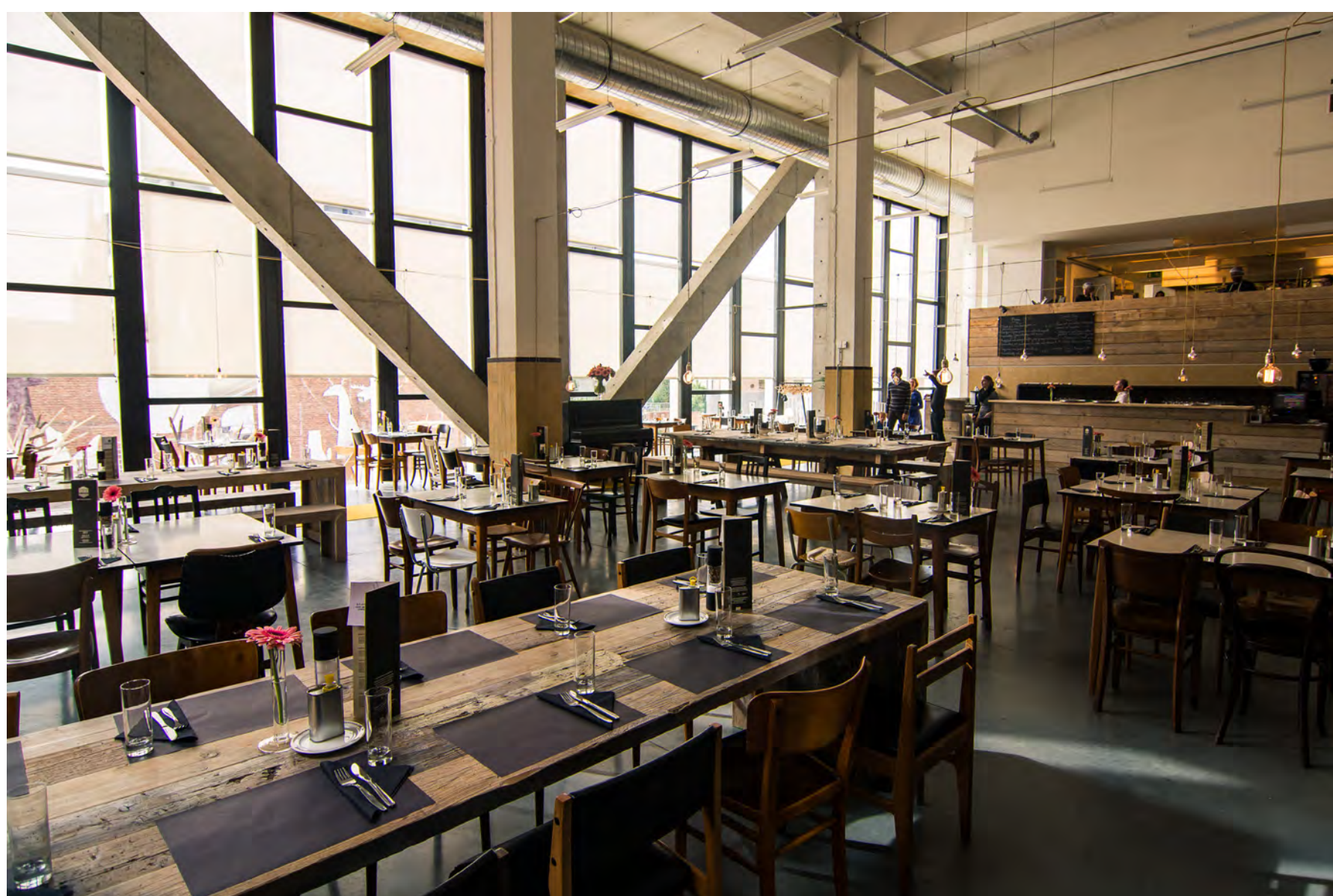
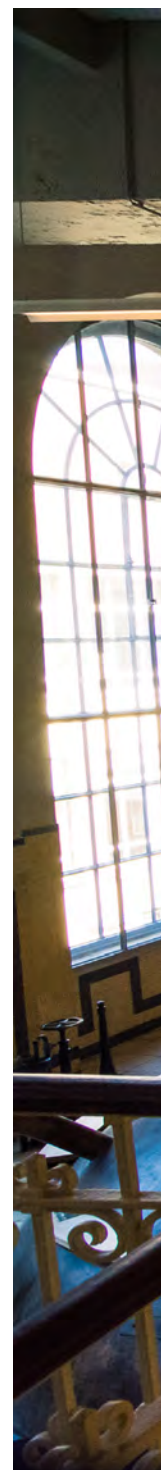
Waar de champagnekurken komende week ook zullen knallen is aan de nieuwe fakbar van Farmaceutica. Die wordt woensdag plechtig ingehuldigd met een stoet van toekomstige apothekers door Leuven. De officiële opening voor het bredere publiek volgt een dagje later, op donderdag. Wie op een rustiger moment eens een kijkje wil gaan nemen, kan er natuurlijk doorheen de rest van het jaar terecht. Voor wie het niet weet zijn: op de hoek van de Kapucijnenvoer en de Brusselsestraat.

Voorzittersdebat

Wie beweert dat politici niet over-eenkomen, *think again*. Vijf jongerenpartijen organiseren woensdagavond 16 oktober in de aula Pieter De Somer een heus voorzittersdebat. Tekenen present: sp.a-voorzitter Bruno Tobbacq, CD&V-voorzitter Wouter Beke, Open Vld-voorzitter Gwendolyn Rutten, Groenvoorzitter Wouter Van Besien en N-VA'er Siegfried Bracke. Of die vijf over-eenkomen, is natuurlijk een andere vraag. Het debat zal gemodereerd worden door wetstraatjournalist Marc Vandelooverbosch. (fp)

Scherp Gesteld

• • • • • FOTO'S: KAROLIEN WILMOTS

De initiatiefnemers van het pop-up project De Hoorn hebben geen geschikt k... Daarom beslist... een gebouw te r... kozen voor een... werij van Stella... fotograaf ging e... nemen. De Hoorn is ger... voor de Belgisch... urprijs 2013.

ers van het
rn, bekend
café, vonden
antoorgebouw.
en ze om zelf
renoveren. Ze
oude brou-
Artois. Onze
r een kijkje

nomineerd
he Architectu-

Student

DAVID EN GOLIATH (2) APOLLOON VS APOLLONIA

“Als we verliezen, kunnen we een half jaar niet meer buitenkomen”

Tweewekelijks peilt Veto naar het reilen en zeilen binnen verschillende presidia. Twee leden van twee presidia wordt het vuur aan de schenen gelegd. Tegen de schenen schoppen mag, onder de gordel slaan wordt door de vingers gekeken. Deze week nemen de sportpresessen Benjamin Moeyersons en Thomas Lauwers van Apolloon het op tegen Paul Deckers, sportpreses van Apollonia.

QUINTEN EVENS

Hoe zouden jullie elkaars kringen omschrijven?

Thomas Lauwers (Apolloon): «Tandheelkunde, zeker? (lacht)»

Paul Deckers (Apollonia): «Ik zou zeggen groot en sportief. Als

preses en honderd andere medewerkers. Wij zijn dit jaar met drie sportpresessen.»

Paul, kunnen jullie als kleine kring doen wat jullie willen?

Paul: «Ik denk het wel, ja. Wij hebben een eigen sportdag en wij zijn de enige kring die zoiets ook organiseert op het sportkot. Als wij iets willen organiseren, dan kunnen wij dat echt wel gewoon doen. Voor jullie is het natuurlijk elke dag sportdag. (lachen)»

Een cliché vraag: wat is het belang van sport binnen jullie kring?

Benjamin: «Wij zitten met een hele grote groep mensen die gemotiveerd zijn voor sport. Dat maakt onze functie heel zwaar. Bij grote evenementen worden

we wel door andere presidiumleden bijgestaan, dan worden zij een soort medewerkers. Dat is het voordeel van zo'n klein, hecht presidium.»

Paul: «Bij ons is sport belangrijk omdat je als tandarts door de statische werksituatie kans hebt last te krijgen van sommige gewrichten. Sport kan die problemen voorkomen.»

Aanzien

Krijgt sport genoeg aandacht bij de andere Leuvense kringen?

Thomas: «Je ziet wel dat bij andere kringen sport niet zo'n aanzien heeft. Bij andere kringen is het vaak van "ah sportpreses..."»

Paul: «Ik weet dat het bij Medica nog wel goed zit. De andere kant van Leuven, Ekonomika en zo, daar heb ik totaal geen idee van.»

Is het voor kleine kringen te moeilijk om mee te kunnen draaien bij de 24 urenloop?

Paul: «Bij ons valt dat wel mee omdat wij met Medica kunnen meedoen. Wij vullen gewoon twee uur lopen in. Ik kan me voorstellen dat dat bij andere kleine kringen niet zo gemakkelijk is.»

Thomas: «Ik weet dat op de algemene vergadering van de studentenvertegenwoordigersorganisatie LOKO nog kringen waren die moeilijkheden hadden, maar

meestal wordt daar wel door andere kringen op ingegaan door bijvoorbeeld een team te vormen.»

Verwarren mensen Apolloon en Apollonia vaak?

Paul: «Bij jullie waarschijnlijk niet, want niemand kent ons. Als wij zeggen "Ik ben van Apolloon"»

“Voor jullie is het natuurlijk elke dag sportdag”

PAUL DECKERS (APOLLONIA)

nia,” is de reactie vaak: “Ah, bedoel je niet Apolloon?” (lacht)»

Benjamin: «Vorig jaar zag ik iemand met een blauwe trui, eentje zoals die van Apolloon, maar er stond Apollonia op. Ik wist niet wat ik zag en ben naar mijn vrienden gegaan. Sindsdien weet ik dat dat tandheelkunde is.»

Eigenheid

Wie heeft de leukste kring?

Paul: «Wij sowieso.»

Thomas: «Echt niet (lacht). De leukste kring van Leuven is gewoon Apolloon. Nee, iedereen zal

wel van zijn kring zeggen dat het de leukste is.»

Paul: «Op zich zie ik de aantrekkingskracht van Apolloon wel. Het lijkt mij tof om zoveel te sporten. Maar wij hebben wel een uitzonderlijk goeie sfeer bij ons.»

Benjamin: «Iedereen heeft zijn eigenheid, denk ik. Wij denken ook dat wij een speciale sfeer hebben die je nergens anders hebt. Maar dat zal overal wel zo'n beetje zijn. Iedereen heeft vanaf het eerste jaar gezamenlijke interesses, en die leiden tot zo'n speciale sfeer.»

Kennen Leuvense sportpresessen elkaar goed?

Paul: «Ik denk wel dat dat gaat komen. Volgende week is er al een teambuilding voorzien. Je kent elkaar ook beter omdat je vaak mensen tegenkomt tijdens het sporten.»

Thomas: «Als je naar vorig jaar kijkt zal het wel weer een hechte groep worden.»

Wat wensen jullie elkaar toe?

Benjamin: «Dit jaar de derde plaats hé, op de 24 urenloop.»

Paul: «Als ik jullie iets moet toewensen, is het dat jullie je eerste plaats behouden. En jullie voorgrond uitbouwen, het er nog eens goed inwrijven (lacht). Jullie kunnen de 24 urenloop nooit echt winnen he, alleen verliezen.»

Thomas: «Als wij verliezen, kunnen wij een half jaar ons kot niet meer buitenkomen.» (lachen)

“Ik weet pas sinds vorig jaar dat Apollonia tandheelkunde is”

BENJAMIN MOEYERSONS

sportpreses zeker plezant.»

Benjamin Moeyersons (Apolloon): «Ik heb vorig jaar met iemand van tandheelkunde op kot gezeten. Jullie lijken mij een kleine, gezellige studentenvereniging. Jullie hebben een kleinere groep dus de sfeer lijkt mij heel plezant bij jullie.»

Wat zijn de nadelen van een grote of kleine kring?

Paul: «Ik dacht dat je bij een grote kring niet iedereen kent, maar dat valt nog wel mee als ik Thomas hoor.»

Thomas: «Onze practica helpen daar wel bij. Voor een kleine kring denk ik dat het een nadeel is dat je met een grote kring moet samenwerken bij grote evenementen.»

Kunnen grotere kringen beter functioneren?

Thomas: «Dat weet ik niet zo zeker. Wij zijn een van de kleinste presidia die er zijn, andere kringen hebben soms honderd medewerkers. Wij zijn maar met 26.»

Paul: «Da's minder dan bij ons!»

Benjamin: «De meeste presidia hebben dan ook maar één sport-

Van links naar rechts: Paul Deckers (Apollonia), Thomas Lauwers en Benjamin Moeyersons (Apolloon)

Student

VOLGENDE WEEK OPNIEUW RONDJES LOPEN

"De 24 urenloop wordt spannender dan ooit"

Wanneer het dringen is op de looppiste van het Sportkot en de Leuvense trottoirs met joggers geplaveid kunnen worden, weten de meeste studenten hoe laat het is: de 24 urenloop komt er weer aan. Op 22 oktober geeft atletieklegende Kim Gevaert het startschot van wat volgens organisator Joris Van Houtven een bijzonder spannende editie wordt.

JASPER VAN LOY

De 42ste 24 urenloop wordt er eentje die kan tellen, zoveel is duidelijk. Studentenvereniging ULYSSIS heeft in samenwerking met de studentenvertegenwoordigersorganisatie LOKO Sport een nieuw telsysteem

"Het Sportkot is voor 24 uur een andere plek"

JORIS VAN HOUTVEN, COÖRDINATOR
LOKO SPORT

ontwikkeld, dat de methode van het teltentteam vervangt. "De voorspellingen van de posities van de lopers die op de website

komen, zullen vanaf nu veel accurater zijn, omdat we niet langer met één, maar met drie referentiepunten werken," legt Van Houtven uit. "Vanaf nu zeggen we ook niet langer teltent, maar hoofdtelpunt en zal het gezamenlijke openingsronde van de presessen een volledige ronde zijn, terwijl dat vroeger vaak maar een halve was."

Ook op het terrein zelf zorgt ULYSSIS mee voor vernieuwing met een uitgebreide stand waar onder meer duchtig gegamed kan worden. Een ander hoogstandje zijn de ledborden die over het hele terrein zullen worden verspreid. "Die dienen niet alleen om de logo's van de sponsors en de loopploegen te projecteren, maar ook en vooral om de bezoekers op de hoogte te houden van het programma en ander nieuws," verklaart Van Houtven.

Budget

Door het lagere budget van LOKO in het algemeen moet ook de organisatie van de 24 urenloop bezuinigen. "Het was een

uitdaging om zo efficiënt mogelijk met onze middelen om te springen," geeft de LOKO Sportcoördinator toe. "Toch is de line-up van dit jaar minstens evenwaardig aan die van 2012, toen *Cookies and Cream* op het podium stond. *The Broken Bottle Big Band* bracht op het laatste galabal van Apoloon een gesmaakt optreden en *High Hi* werd derde in de Interfacultaire Rockrally."

Erezaak

Hoewel Apoloon zich naar jaarlijkse gewoonte weer volop klaarstoomt om een volgende opeenvolgende zege in de wacht te slepen, verwacht Van Houtven een spannende race. "VTK-preses Robin Ska, die vorig jaar sportpreses was, heeft van de 24 urenloop echt een persoonlijke erezaak gemaakt en is vastbesloten om de zege niet zomaar cadeau te geven," vertelt hij.

Doe de groentetas!

Elke maandag een verrassend biologisch groente- & fruitpakket

@ Alma 2, Alma 3, KHL, Lemmensinstituut, Groep T, Gasthuisberg en Letteren.

www.kuleuven.be/groentetas

Toch is het niet alleen de race die telt en dat is volgens Van Houtven ook de sterkte van het concept: "Studenten komen ook voor de muziek, de eetstandjes en de sfeer

Nieuw telsysteem vervangt teltent

die je nergens anders vindt. Het Sportkot zal dan ook bijna onherkenbaar omgetoverd zijn tot een andere plek, waar gezelligheid en sportiviteit centraal staan." De organisatie verwacht zoals de vorige jaren 18.000 bezoekers, waaronder atletieklegende Kim Gevaert, die het startschot zal geven.

Kunt u nog volgen?

Kunt u de **24 urenloop** volgen? Jazeker! Veto brengt op 22 en 23 oktober 24 uur lang **live verslag** uit van de 24 urenloop. Volg de stand op de voet via onze Facebook, onze Twitter en volg al het 24 urennieuws via extra artikels op Veto.be.

www.veto.be

[@veto_be](https://twitter.com/veto_be)

[/vetoleuven](https://www.facebook.com/vetoleuven)

Cultuur

MUSEUM M BELICHT DE DOORBRAAK VAN DE "CONCEPTUELE KUNST" IN BELGIË

Clandestiene kunst op een biljarttafel

Museum M ontrafelt het begin van de conceptuele kunst in België met als hoofdrolspeler Fernand Spillemaeckers. Dat klinkt misschien wat stoffig, maar is tegelijkertijd ook opwindend.

BRECHT CASTEL

In Dendermonde wordt in 1957 een nieuwe kunstkring opgericht onder de weinig vrolijk makende naam Celbeton. Zij organiseren onder andere expo's en toneelopvoeringen in café Het Zaalte. De vooruitstrevende Belgische kunstwereld broeit en borrelt in een achterafzaaltje van een baancafé. Een uiterst belangrijke persoon binnen Celbeton is de onderbelichte figuur Fernand Spillemaeckers (1938-1978). Hij is niet alleen kunstenaar, maar groeit later uit tot criticus en galeriehouder. De opening van zijn eerste solotentoonstelling (1964) moet Fernand helaas missen door een auto-ongeval. Zijn abstracte kleurrijke schilderijen oogsten gelukkig, ook zonder zijn aanwezigheid op de vernissage, veel bijval. Al merkt medeoprichter van Celbeton Adolf Merckx dan al

op dat Fernand "op zijn eentje de strijd aan het uitvechten is tussen de trouw aan de verf en het verlangen om zijn horizon te verruimen".

Clash

Fernand zal zijn horizon inderdaad verruimen en stelt zelf niet meer tentoon vanaf 1966. Hij legt zich meer en meer toe op kunstkritiek en zelfs jazzrecensies. "In vergelijking met Miles Davis is Louis Armstrong een vulgaire klaroen."

Als kunstenaar wordt Spillemaeckers in één adem genoemd met de veel bekendere Raoul De Keyser en Roger Raveel. Voor die laatste heeft Fernand initieel veel bewondering en hij wordt er ook vaak mee vergeleken. Gaandeweg begint hij echter meer en meer kritiek te geven op Raveel en dat

mondt uit in een clash in 1970. Spillemaeckers interviewt Raveel en verwijt hem dat hij voorbijgestreefd is en lijdt aan bekrompen subjectivisme. Fernand's pen is scherp als een degen en hij zou er het liefst Raveel opspiesen.

Buren

Een paar dagen voor de titanenslag met Raveel is in Het Zaalte de expo Concepten geopend met Spillemaeckers als curator. En dat was niet zomaar een expo! Eerst was hij

tuele inslag: Yves De Smet, Guy Mees en zijn eigen vrouw Lili Dujourie. Op de biljarttafel lag ook een tekst en een illustratie van de grote Daniel Buren. Dit gebeurde zonder zijn medeweten, maar toen de Franse kunstenaar dat vernam had hij enkel sympathie voor Fernand.

Museum M brengt dit verhaal aan de hand van een massa brieven en documenten. De verzuchtingen van de bezoekers ("heel moeilijk" en "een paar bruggen te ver") zijn dan ook goed te begrijpen. Het is zoals met een thesis: als het onderwerp je interesseert is het ongemeen boeiend, maar zelfs dan een beetje saai. Gelukkig zijn er ook een aantal doeken van Spillemaeckers en Raveel te zien. In de laatste kamer komt de expo Concepten zelfs weer even tot leven. De uitleg lezen kan wel helpen: conceptuele kunst, weet je wel. Vermits een ticket voor de permanente collectie je ook toegang geeft tot deze expo, raden we je aan om toch minstens even een kijkje te komen nemen en te proeven.

Fernand's pen is scherp als een degen

van plan om enkel lege doeken op te hangen, maar uiteindelijk toont hij als eerste werk van Belgische kunstenaars met een concep-

De doorbraak van de "conceptuele kunst" in België loopt nog tot 11 november in museum M.

STRAF AANBOD

61% STUDENTENKORTING

VOOR MAAR
€15,95
PER MAAND

Profiteer nu: demorgen.be/student

DMorgen

Cultuur

RECENSIE AMATORSKI

De ontdekking van de hemel

Woensdagavond laatstleden ontdekten we een klein beetje hemel in de Stadsschouwburg op de Bondgenotenlaan. Bombastisch en intiem, sprookjesachtig en woest maar vooral een hemel van eigen bodem.

ANTON DE WOLF

Dat Amatorski geen spraakwerval is, is publiek geheim. En dat is maar goed zo. Tussen de liedjes door net nog eens de vraag "of alles goed gaat" laten vallen, is meer dan voldoende. Goede wijn behoeft geen krans is de uitdrukking bij uitstek voor deze avond.

In de Stadsschouwburg hing er afgelopen woensdag een sfeer van minimalistische uitbundigheid. De muzikanten explodeerden soms muzikaal en vormden dan weer een rustpunt. Het publiek kwam voor bij mo-

avant-gardistisch hipsterconcert kregen we net iets anders voorgeschoteld. Het publiek van Amatorski bestaat niet uit pubers, hopenloos op zoek naar die hippe nieuwe groep. Nee meneer, het zijn hun ouders.

Onderdompeling

Na die vaststelling konden we ons laten onderdompelen in de totaalervaring

Amatorski. Tijdens *Deleting Borders* kwam het meermaals voor dat we verga-ten waar we waren. Tijd en ruimte veranderden echt tijdens dit optreden. Neemt u maar aan dat Stanley Kubrick iets soortgelijk moet hebben gevoeld bij het maken van zijn *Opus Magnus*. Bij momenten was Amatorski futuristisch, op andere ingetogener. Ze weten als geen ander hoe ze "hun" sfeer op moeten roepen. Door driedimensionale geometrische figuren of sterke visuals achter hen te laten projecteren of ijzige lichtbundels de zaal in te werpen maar vooral door hun geluid. Fenomenaal.

Maar dé held van de avond was Laurens van Bouwelen, drummer bij Amatorski.

Wat die mens presteert is ongelofelijk. Hij draagt niet alleen de vele losse klanken die de andere bandleden produceren, hij doet dit met verve, met breakbeat en gebroken ritmes. Dit is absoluut niet eenvoudig, zeker niet om het dan nog zo vlot en soepel te laten klinken als nu het geval was. Vergeet Mario Goossens, dit is uw man.

Misschien had de set 10 minuten mogen worden ingekort maar dat zijn al bij al details. Onze lof gaat uit naar in het bijzonder de drummer maar evenzeer naar de hele groep. Deze deed wat het moest doen. Het was duidelijk dat het publiek zichtbaar genoot en wij evenzeer. Merci, Amatorski.

Amatorski weet als geen ander "zijn" sfeer op te roepen

menten buitenaardse geluiden en kreeg die zonder meer.

Astronaute

Het uitje naar de sterren en daar voorbij met Amatorski begon onder leiding van Astronaute. De jongedame, die ons overigens sterk aan een jongere versie van Sarah Betens deed denken, bracht voor ons zeemzoete liedjes. Niet dat er één liedje specifiek uitsprong, het was een continue gezelligheid die overheerste. Tijdens haar optreden zag men zo de tienjarig getrouwde mannen hun teerbeminderde nog eens vastnemen. Aandoenlijk en schoon om zien.

De eerlijkheid gebiedt te zeggen dat wij niet enkel met een diepvrieslasagne op de maag, maar ook met een zeker vooroordeel vertrokken. Ons verwachtingen aan een

Meredith Geldof

Lezersbrief

De maatregel van de Vlaamse regering om voor professoren een algemene taalttest in te voeren met betrekking tot hun kennis van het Engels lokte heel wat reacties uit. Ik kan de opvatting van fysicaprofessor Frederik Denef "dat deze maatregel geïnspireerd zou zijn door een bekrompen vorm van Vlaams nationalisme, met nauwelijks verborgen vijandigheid tegen de academische wereld" (*sic*) evenwel niet delen. Professor Denef ziet hier m.i. een belangrijk aspect over het hoofd namelijk, de taal als machtsmiddel voor de uitbreiding van een bepaalde invloedssfeer. Op het eerste gezicht lijken maatregelen omwille van een taal vreemd. Toch is dit niet ongewoon. Na de Belgische revolutie (1830-32) was in ons land het gebruik van het Nederlands - onze moedertaal - zelfs vele decennia verboden en gesanctionneerd ten voordele van het Frans. Soortgelijke situaties deden en doen zich nog voor in verschillende landen. Vandaag is er bij ons sprake van maatregelen omwille van het Engels. Heel de geschiedenis door werd om talen

en culturen gestreden. Tijdens het Hellenisme (4e eeuw v. Chr.) tot de val van het Romeinse keizerrijk (4e eeuw na Chr.) was het Grieks koinè de belangrijkste voertaal rond de Middellandse Zee. Na de opkomst van het Christendom werd het Latijn de voornaamste taal in onderwijs en wetenschappen. Sedert de 18e eeuw kreeg het Frans de bovenhand. Tijdens de eerste helft van de 20e eeuw kwam het Duits even op, het Frans werd langzaam door het Engels verdrongen en na WO II werd het Frans en het Engels in de Verenigde Naties door verschillende landen aangevochten, waardoor in de VN voortaan zes officiële officiële werktalen "geprivilegeerd" werden (in alfabetische volgorde: het Arabisch, Chinees, Engels, Frans, Russisch en Spaans). Dit, ondanks de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens, waarin alle talen en culturen als gelijkwaardig worden beschouwd. Een taal is nu eenmaal een middel om dominantie in de wereld te verkrijgen. Men kan zich echter afvragen of het privilegeren van één

bepaalde cultuur - vandaag het Angelsaksisch model - humaan gezien wel redelijk is en eerlijk. Leert de ervaring ons niet dat het taalgebruik vaak bepaald wordt door politiek, economisch en militair overwicht? De geschiedenis is dan ook vol van wederzijdse onderdrukking en genocide van taalgroepen en culturen. Ofschoon dit niet rijmt met onze humane idealen van vrijheid, gelijkheid en broederlijkheid doen wij toch lustig mee met het imperialisme van grote mogendheden waarnaar wij ons slaafs en karakterloos plooiën. Na de vrijage met het Frans geven wij ons vandaag schromeloos over aan de pretenties van de Anglo-Amerikaanse heerschappij. Met het oog op een redelijke en harmonieuze oplossing van dit in wezen maatschappelijk vraagstuk werd door de UNESCO herhaaldelijk, met verschillende resoluties, een "neutrale" internationale taal ter overweging aanbevolen, met name het Esperanto, dat reeds meer dan honderd twintig jaren zijn nut bewijst, een uiterst snel te leren taal die reeds lang door

de Verenigde Naties erkend is als volwaardige, levende taal en onderwezen wordt in heel wat scholen en universiteiten. Deze geniaal ontworpen hulptaal vond haar weg in alle takken van de samenleving, ook in de media (o.a. radio Peking, Vaticaan, Warschau, Havana, zie: <http://novajhoj.weebly.com/>) en is zelfs de moedertaal van een groeiend aantal kinderen met een 'andere', d.w.z. een 'universele blik' op de samenleving. In ons land is van deze evolutie helaas niet veel te merken. Hier geldt blijkbaar het slaafs devies "Wiens brood men eet, diens taal men spreekt", uiteraard zolang de broodheer overeind blijft. Ondertussen worden zij die aan de eisten van de meester niet voldoen afgestraft.

Professor Jo Haazen

Prof. Faculteit voor Kunst (Staatsuniversiteit Sint-Petersburg)

Cultuur

GRATIS STRIPEXPO STIL VINYL IN TWEEBRONNEN

Danste Rudi Vranckx de limbo?

Danste Rudi Vranckx de limbo in Cancun? Op deze vraag krijg je géén antwoord op de gratis expo Stil Vinyl in de bib van Leuven. Wat je wel krijgt? Vijftien pareltjes van lp-hoezen, gebaseerd op een muzikale anekdote van een BV.

BRECHT CASTEL

Miss Piggy mailt naar Kermit the Frog, ze vertelt hem over haar favoriete song en waarom dat lied speciaal is voor haar. Hierop gaat Kermit achter zijn tekentafel zitten en ontwerpt een strip voor een LP-hoes gebaseerd op de muzikale anekdote van Miss Piggy. Kermit is een Vlaamse illustrator (Lectrr, Nix, Kim Duchateau...) en Miss Piggy een BV (Rudi Vranckx, Eva Daeleman, Roos Van Acker...). Het koppel van The Muppet Show mailt

zodat de BV niet wist welke illustrator zijn/haar anekdote zou verstrippen en vice versa.

Trompet

Deze gemaskerde digitale paringsdans resulteerde in 15 prachtige lp-hoezen. De anekdotes van de BV's zijn meestal nogal banaal. Een voorbeeld: met de auto op vakantie naar Spanje op de tonen van *La Balade des gens heureux* van Gérard Lenorman. Ze blijken toch genoeg inspiratie te geven voor uitgepuurde teke-

klassiekers als 'Losing My Religion' van R.E.M. tot het dj-collectief C2C en de cultheld Daniel Johnston.

Canvas

Als bezoeker van Stil Vinyl kom je niet te weten welke anekdote bij welke BV hoort. Was het Rudi Vranckx die de limbo danste in het Mexicaanse Cancun op de tonen van de Macarena? Het blijft een goed bewaard geheim. Eigenlijk doen die anekdotes er ook niet toe. Ze zijn slechts een goed excuus om Lectrr en co. een canvas te geven dat ze normaal zelden krijgen. Naast de platenhoezen krijg je ook de anekdotes te lezen van de BV's en met je smartphone kan je via een QR-code het lied beluisteren. Als je niet beschikt over zo'n hip mobieltje, deert dat geenszins. Ook zonder de bijhorende muziek in je oren kan je genieten van de omhulsels van deze vijftien grammofoonplaten.

Na Graphic Poem vorig jaar is Stil Vinyl de tweede samenwerking tussen Leuven Stript en de Openbare Bibliotheek Tweebronnen. Ook ditmaal lijkt deze coöperatie een schot in de roos. Tussen het zoeken naar een roman of een cd door even snoepen van de exploten van striptalent van eigen bodem: het aangename nuttige aan het nuttige aangename koppelen heet zoiets.

Stil Vinyl is nog tot 30 november gratis te bezoeken in de bib Tweebronnen.

Karolien Favoreel

James Brown met een trompet in zijn broek bevlekt door sperma

elkaar op initiatief van de vzw Leuven Stript. Hun doel is om strips onder de aandacht te brengen door evenementen met een cultureel randje te organiseren. Het jongste initiatief van Leuven Stript is de expo Stil Vinyl, waarvoor BV's werden gekoppeld aan Vlaamse illustratoren. Om het allemaal wat spannender te maken werd er gecommuniceerd via schuilnamen,

ningen waar het plezier van af spat. Het kruim van de Vlaamse cartoonwereld heeft duidelijk gesmuld van deze opgave. James Brown met een trompet in zijn broek bevlekt door sperma, Arno Hintjens in zijn onderbroek of De Geboorte van Venus van Botticelli als platenhoes voor Jimmy Eat World. Alles kan, alles mag! De gekozen nummers gaan van

Novecento in de vingers

Pablo Sáinz Villegas was op woensdag 9 oktober de vierde vertegenwoordiger van het Novecentoprogramma dat georganiseerd wordt door het Festival van Vlaanderen. De bescheiden Spaanse virtuoos fascineerde het uitverkochte auditorium van STUK gedurende twee uur met zijn gitaar.

DARIUSH JAVID MILANI

Voor het concert werd het publiek zeer goed ontvangen door de receptie van STUK en van een saaie wachtrij was er zeker geen sprake. Ondanks de vele gereserveerde plaatsen was het voor iedereen toch mogelijk om een aangename zitplaats te vinden die zowel de visuele als de auditieve aspecten van het concert ten volle eer aandeden. Wat uiteindelijk de kers op de taart aanbracht bij onze eerste indruk was de punctualiteit van de artiest, die met zijn gulle lach iedereen meteen liet weten dat hij ons een behaaglijk concert beloofde.

Reizen

Sáinz Villegas, die al voor de Dalai Lama en de koninklijke familie van Spanje speelde,

liet die avond iedereen met hem meereizen door Zuid-Amerika en zorgde ervoor dat de 350 aanwezigen vergaten dat ze in een oud chemie-auditorium uit de twintigste eeuw zaten. Sáinz Villegas gaf het publiek een variëteit van composities uit de twintigste eeuw die ons met een criminele souplesse en een intieme passie van Brazilië naar Paraguay en van daar naar Argentinië met tussensprongen naar Italië vervoerden. Zowel de vijf *Préludes* van Heitor Villa-Lobos als de *Sequenza XI* van Luciano Berio werden allen ingeleid door een woordje uitleg over de geschiedenis van de compositie of zelfs over de auteur. Bij de *Sequenza XI* kregen we zelfs een lesje flamenco en toonde Sáinz Villegas de vier hoofdzakelijke patronen die een aandachtig oor zou terugvinden in dat ingewikkeld muziekstuk. Na de pauze

kregen we nog een paar wonderlijke stukken te horen die tot in de achterste hoeken van de aula resoneerden zonder dat er enige inbreng was van een micro of ander hulpmiddel.

Sáinz Villegas slaagde erin ons een volledige kathedraal met behulp van zijn zes snaren voor ogen te brengen met het drie-

Villegas liet die avond iedereen met hem meereizen

delig meesterwerk van Agustin Barrios, La Catedral. De brutale regendruppels die luid en hardnekkig tegen het dak van het oude auditorium vielen tijdens de beschrijving van de kathedraalbellens, *Allegro solenne*, verminderden voor geen haar de luistervering van het publiek en brachten een knus gevoel de aula in. Na zijn *Finale*, dat deel

uitmaakte van de *Sonate* van de Argentijnse Alberto Ginastera, werd hij beloond met een overweldigend applaus. Dat had als gevolg dat de Spaanse gitarist drie bisnummers speelde.

Jong en oud

In het publiek kon men mensen terugvinden van alle leeftijden. Zowel de traditionele amateur van *Novecento* als de curieuze student, die voor het eerst een dergelijk concert meemaakte, was aanwezig. Dat bleek ook Sáinz Villegas opgemerkt te hebben. Hij liet op het einde van zijn concert dan ook weten hoeveel hij apprecieerde dat jonge mensen ook nog naar die muziek luisterden. Pablo Sáinz Villegas is dus zeker geen "saaie" klas-sieke gitaarspeler en slaagt er volledig in *Novecento* te mengen met zijn Spaanse en Zuid-Amerikaanse invloeden om zo alle generaties te boeien.

Meer info: www.pablosainzvillegas.com en op: www.festivalvlaamsbrabant.be/nl/programma/novecento

Cultuur

RECENSIE **OZARK HENRY**

De Muzikant als Vakman

Donderdagavond trokken we nog eens naar Het Depot voor de verandering. Deze keer was Ozark Henry performer van dienst. Hoewel hij naar eigen zeggen enorm onder de indruk was en heel blij was om er te staan, waren wij iets minder impressed.

ANTON DE WOLF

Ondanks de hoge verwachtingen op voorhand was Ozark Henry vandaag niet echt in optima

Belangstelling voor Henrys concert was er in overvloed

forma. Uiteraard is deze rots in de Vlaamse muziekbranding een vakman. Zijn optredens zijn immer goed, geen mens die daaraan twijfelt. Maar er bestaat natuurlijk zoiets als een vijfde versnelling, en deze werd niet veel ingetrapt tijdens het concert lang.

Als voorprogramma was er *Tout Va Bien*. Zelf zijn wij absoluut geen fan van eenzame pianomuziekjes, maar deze winnaar van *De Nieuwe Lichting* presteerde beduidend beter dan verwacht. Ook de speciaal meegebrachte gitarist was een mooie aanvulling. Het enige dat bij ons nog voor een zekere vorm van ongenoegen zorgde was dat *Tout Va Bien* het publiek niet opwarmde maar in een roes van rust wiegde. Een bewijs dat deze jongeling eigen optredens verdient.

Toen we aankwamen in Het Depot stond de rij tot in de Bondgenotenlaan. Het kan zijn dat we ons vergisten, maar belangstelling voor Henry's concert was er in overvloed. Toegegeven, Ozark Henry brengt niet de muziek waarop er spontaan *mosh pits* ontstaan, maar een beetje meer respons had wel gemogen.

De man wiste zich hier evenwel over te zetten en in de tweede helft kreeg hij dan toch het makke publiek op zijn hand. Met klassiekers als *These Days* en *At Sea* kreeg hij de ingedommelde zaal eindelijk mee. Hoewel het al sterk tegen het einde

van de show liep, was het feest niet minder intens.

Amaryllis

Co-zangeres was Amaryllis Uitterlinden. Deze dame roept gemengde gevoelens op. Het is duidelijk zichtbaar dat Piet Goddaer geniet van haar aanwezigheid op het podium en bij sommige liedjes is haar rol essentieel. Maar toch vinden wij dat ze in sommige liedjes gewoon niet paste. In klassiekers die Goddaer voor haar komst schreef, matcht ze gewoon niet, hoeveel moeite ze dan ook mag doen.

Dit geheel ter zijde, men zag hoe de zaal, zichzelf en Ozark

Een beetje meer respons had wel gemogen

Henry genoten tijdens het onuitspreekbare duet *Plaudite Amici Comedia Finita Est*. In de bisnummers kwam het feestje pas echt op gang. Spijtig dat het zo lang moest duren.

Niet alle liedjes werden evenzeer gesmaakt door het publiek en hoewel het hele optreden misschien wat stroef op gang kwam, bewees Ozark Henry toch nog maar eens waarvoor hij gemaakt is: liedjes schrijven én spelen.

Andrew Snowball

Waumans & Victoria Groot Literair Variété Spektakel Extravaganza

Noem ons bekrompen, maar voor ons hoeven schrijvers geen bühne te beklimmen. Al te vaak blijken schrijvers en dichters niet meteen de grootste acteurs. Gelukkig was *Waumans & Victoria Groot Literair Variété Spektakel Extravaganza*, waarvan 30CC de Belgische première naar Leuven haalde, een smörgåsbord om van te smullen met een strak tempo.

SAM RIJNDERS

Marc Wilmots, de redder in nood die het zwalpende schip van ons nationaal elftal weer op de juiste koers bracht. Talloze kapiteins zijn hem voorgedaan; ze trachtten de bemanning te disciplineren, maar sloegen als eersten op de vlucht. Met die woorden begroette schrijver Ivo Victoria het publiek. Met collega Rob Waumans en in het geaffecteerde Nederlands dat zoveel gowgenoten besmet die enige tijd in Nederland vertoeven, praatte hij deze avond aan elkaar.

De grootste troef van *Waumans & Victoria* waren de geformatteerde gesprekjes die de interviews boeiend en het tempo hoog hielden. Zo mocht ouderdomsdeken P.F. Thomése een *extravaganzebord* spe-

len, wat het aanvankelijk stroeve gesprek het nodige vuur gaf. "Je hoeft dan minder naar café," betoogde Thomése de meerwaarde van een eega voor het schrijverschap. "Ik heb in mijn leven zeker twee boeken weggezopen, die ik had kunnen schrijven als ik eerder naar huis was gegaan."

Putlucht

Voor Marnix Peeters was de twijfelachtige eer weggelegd om in de rubriek *De Kutrencensie* aan te treden. De aimabele Peeters, die vorige week nog verklaarde in *Veto* dat "mensen woest worden van mijn boek", veroorzaakte een heuse polemiek in het anders zo gezapige Vlaamse literatuurwereldje met *Natte dozen*. Vakgenoot Christophe Van Gerrewey stuurde een heuse brandbrief

naar *De Morgen*, die de krant aanvankelijk weigerde te publiceren en Peeters nu gelaten mocht aanhoren. "Peeters is een hysterische kloon van Herman Brusselmans die een boer laat in het gezicht van de literatuur," leerden we.

Op een literaire avond moet er natuurlijk gelezen worden. Christophe Vekeman is een graag geziene gast op literaire festivals, maar zijn energieke optreden kwam

"Ik heb in mijn leven zeker twee boeken weggezopen"

SCHRIJVER P.F. THOMÉSE

ons toch iets te gekunsteld over. Dan liever Thomése's *J. Kessels: The Novel*. Hij slaagde erin ons goesting te krijgen om het boek te lezen, wat ons toch het hoofddoel lijkt

van een avond als deze. De zaal gniffelde zowaar om Thomése en zijn pittoreske stripteasebar vol putlucht.

Tussen de witte *talking heads* door zorgde multi-instrumentaliste Mila Haverkamp voor kippenvel met haar muzikale bewerkingen van de gedichten van Lucebert. De revelatie was echter Waumans' en Victoria's andere muzikale gast. De Nederlandse troubadour Lucky Fonz III dook al enkele jaren geleden op onze radar op met het dromerige *Ik heb een meisje*. Het devies "Doe maar normaal, dat is al gek genoeg" is niet aan deze *Duracelldylan* besteed, die bij het slot alle registers opentrok.

Mocht al dat literaire gedoe uw meug zijn, neem dan gerust een kijkje als het circus van Waumans en Victoria neerstrijkt in een cultureel centrum in uw buurt. Ondanks enkele dipjes (zoals een filmpje met en over Gertrand Bakker) vliegt de tijd voorbij. "Variété-theaters gebruikten in het begin van de twintigste eeuw *moving pictures* ook als nouveauté," wist onze metgezel schrandrer op te merken. Zo leert een mens nog 's wat bij op een vrijdagavond vol voetbal.

ALMA
14 - 18/10/2013

A1 = alleen Alma 1

A3 = alleen Alma 3

A2 = alleen Alma 2

= vegetarisch

maandag

Kippenburger met ananas en paprikarijst	€ 3.10
Koninginnenhapje	€ 4.10
Steak met rode wijnsaus en forestieregroenten	€ 5.80
Tofuballetjes met juliennegroenten, pasta en pizzaiolasaus	€ 5.30

dinsdag

Sojafilet met pompoenblokjes en tomatensaus met curry en oregano	€ 5.30
Spaghetti bolognese groot	€ 4.10
Spaghetti bolognese klein	A1 € 3.10
Verse visfilet kappertjessaus wortelen	€ 5.80
Vleesballetjes in Corsendoncksaus	€ 3.10

België - Wales

Volg de laatste WK-kwalificatiewedstrijd van onze Rode Duivels op **groot scherm** in Alma 2

Aftrap om 21u
Pintjes en frisdrank aan **1 euro**

woensdag

Bladerdeeg met geitenkaasmousse, herfstsalade en Napolitaanse puree	€ 5.80
Koninginnenhapje	€ 4.10
Paprika-Hamburger met ratatouille	€ 3.10
Stoofvlees op z'n Vlaams	€ 5.30

donderdag

Beenham met gebakken bloemkool en bonne-femmesaus	€ 4.10
Gebraden haantje met archiducsaus en slaatje	€ 5.80
Paella	€ 5.30
Spaghetti bolognese groot	A1+A3 € 4.10
Spaghetti bolognese klein	€ 3.10
Spaghetti bolognese veggie groot	A1+A3 € 4.10
Spaghetti bolognese veggie klein	A1+A2 € 3.10

vrijdag

Fishstick met tomatensaus, slaatje en puree	€ 3.10
Quornburger met roquefortsaus, groenten en krieltjes	€ 4.10
Stoofvlees op z'n Vlaams	€ 5.30
Wienerschnitzel met milanese saus, tagliatelli en oventomaat	A1+A3 € 5.30

<http://www.alma.be>

*One man's trash is
another man's treasure!*

*Inzameling en verkoop van tweedehands
goederen met een enorm en steeds
wisselend aanbod!*

de kringwinkel

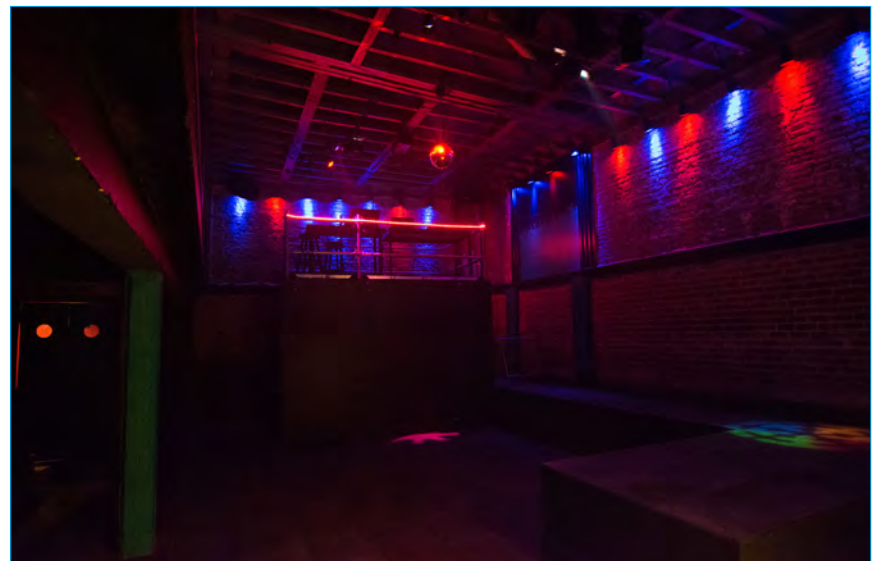

SPIT

Ijzermolenstraat 10-12 ~ 3001 Heverlee

www.spit.be

DE GOEDKOOPESTE FUIFZAAL VAN LEUVEN

ALBATROS

€ 355 per avond

€ 250 tijdens het weekend

Kringen aangesloten bij LOKO of OSR/OKER krijgen **105 euro korting**.

Bij elke vierde fuif van een kring of vereniging binnen hetzelfde academiejaar is de huur van de zaal **gratis**. En dat geldt ook als je het vatenrecord breekt!

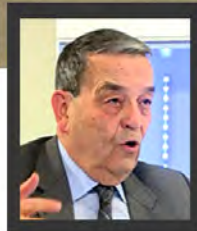
Reservaties en inlichtingen: 016/22.31.09 of albatros@loko.be !

KULEUGEN

Satirische rubriek

Meer controversie GTA 5: Populair videogame staat toe om fietsen niet in een reglementaire fietsenstalling achter te laten

Internationale dag tegen armoede groot succes!

Burgemeester Tobback reageert: "Ronduit pervers. Haal verderfelijk spel onmiddellijk uit de winkelrekken!"

Standpuntwissels Danny Pieters leveren ondertussen stroom aan 8000 gezinnen

Colofon

Veto
's-Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016 22 44 38
Fax 016 22 01 03
e-mail: veto@veto.be
www.veto.be
www.twitter.com/veto_be

Jaargang 40 - Nummer 4
Maandag 14 oktober 2014

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofredacteur:
Jens "Dirk De Geest" Cardinaels

Redactiesecretaris & V.U.:
Frank "Lieve De Wachter" Pietermaat
's Meiersstraat 5
3000 Leuven

Redactie:
Quinten "Roger Vergauwen" Evens, Ernest De Clerck, Eva "Bart Kerremans" Schalbroeck, Karolien "Ortwin De Graef" Wilmots, Korneel "Yves Dejaeghere" De Schamp

Schrijvers:
Sam "Sarah Bracke" Rijnders, Caroline "Katlijn Malfliet" Van Rhee, Robin "Rik Torfs" Reza, Joachim "Danny Pieters" Staes, Tobias "Frank Vandenbroucke" Geerinckx, Nele "Martin Hiele" Hiele, Litsa "Pieter Verstraeten"

Hellings, Jasper "Raphaël Ingelbien" Van Loy, Brecht "Vera Hoorens" Castel, Anton "Rudi Laermans" De Wolf, Dariush "André Alen" Javid Milani

Fotografen:
Andrew "Stefaan Cuyppers" Snowball, Simon "Peter Sinnaeve" Leclercq, Caroline Van Rhee, Meredith "Leen D'Haenens" Geldof, Thomas "Bernard Tilleman" Tielemans

Tekenaars:
Karolien "Arnold Burms" Favoreel, Wout "Jan Van Den Bulck" Stans, Jeroen "Philip Dutré" Baert

Dtp:
Frank Pietermaat, Jens Cardi-

naels, Quinten Evens

Eindredactie:
Jens Cardinaels, Frank Pietermaat, Ernest De Clerck, Korneel De Schamp

IT:
Joachim "Frank Pietermaat" Beckers

Cake:
Mama Cardinaels

Publiciteit:
Alfaset cvba - Pieter "Keith Roe" Rombouts
info@alfasetleuven.be
016 22 04 66
Drukkerij:
Coldset Printing Partners (Groot-Bijgaarden)

Oplage: 9.000 exemplaren
ISSN-nummer: 0773-5162
Abonnementen
Binnenland: 11 euro
Overschrijvingen op rekeningnummer:
001-0959719-77

Redactievergaderingen vinden iedere vrijdag plaats om 16 uur en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, favoriete proffen) zijn welkom op het redactieadres. Lezersbrieven kunnen tot vrijdag 14 uur, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren.

Iwein Segers

“Sommigen vinden mij supersexy, anderen vinden mij stom”

Iwein Segers (33) een fenomeen noemen is een understatement. Hij brak door met een finaleplaats in Comedy Casino, becommentarieert welverdiende zessen in Komen Eten en bracht ook een bont allegaartje aan projecten in de cd-rekken en op de planken. Zijn laatste worp heet Een samenzwering van idioten. Of Panda, een voorstelling op basis van het gelijknamige cultboek van John Kennedy Toole. Een babbel tussen rook en vingerpop met een multifunctionele man.

JASPER VAN LOY

“Kunnen we het interview niet gewoon buiten doen?” stelt Iwein Segers voor als we aanstalten maken om naar binnen te gaan. “Binnen mag ik niet roken. Wacht, ik neem een stoel voor je,” zegt hij terwijl de dictafon opspringt en hij een sigaret opsteekt.

“Er is maar één manier om om te gaan met negatieve commentaren: ze niet lezen”

Het grootste deel van de mensen kent u vooral als komiek. Hebt u het gevoel dat mensen naar al uw projecten komen kijken met de overtuiging dat het steeds “om te lachen” is?

Iwein Segers: «Nee, ik hoop dat ik ondertussen heb bereikt dat het publiek naar mij komt kijken in de veronderstelling dat er van alles kan gebeuren: een lach, een traan, afgunst, rancune, wraakgevoelens, haat... (kijkt doodernstig)

U ondervindt dus geen last van hokjesdenken?

Segers: «Ik merk vaak dat mensen liever zouden hebben dat ik in één discipline te vangen ben. Maar dat lukt niet met mij, ik ben een outlaw. (lacht) Cultuurcentra aarzelen soms ook om mij te boeken, omdat ze niet weten wat ze van me kunnen verwachten. Door altijd iets anders te doen lijkt ik vaak tegen de schenen te schoppen, maar ik doe dat nooit kwaadwillig. Ik probeer gewoon graag dingen uit, met vallen en opstaan. Dat laatste speelt me soms parten, want mensen houden er niet van als iets niet af is.

De meeste mensen kennen u het best als presentator van Komen Eten. Hoe evalueert u in die hoedanigheid het eerste, ietwat aarzelende jaar van VIER?

Segers: «We zijn er in ieder geval met heel veel goede wil aan begonnen. Daarnaast zijn we tot het besef gekomen dat veel mensen bereiken, toch een van de pijlers van

een geslaagde commerciële zender, niet gemakkelijk is als je mensen aantrekt die, zoals ik, net iets te vaak buiten de lijntjes kleuren om de massa te bekoren.»

Verrast

In de inleidende tekst bij “Een samenzwering van idioten (ofwel Panda)” geeft u vooral aan wat de productie niet is en komen we weinig te weten over de voorstel-

ling zelf. Waarom creëert u zoveel mysterie rond de voorstelling?

Segers: «Ik speel graag met de regels van het theater door weinig prijs te geven vooraf. Tegenwoordig wordt elke voorstelling gekaderd in de programmagids, maar zelf word ik net graag verrast als ik naar een optreden ga kijken.»

Had u moeite om aan de slag te gaan met een cultboek als dit?

Segers: «Ik had daar bijzonder veel moeite mee, vandaar ook dit resultaat dat mijlener afstaat van het origineel. Toch hebben we wel degelijk de roman als basis gebruikt. Ik heb het boek niet per se gekozen voor zijn status, maar eerder vanwege het feit dat ik mezelf herken in het hoofdpersonage Ignatius, die bij wijlen net zoals ik aan Don Quichot of Oblomow (twee hoofdpersonages uit gelijknamige literaire klassiekers, red.) doet denken. Althans, dat zeggen anderen toch.»

Chris Farley en John Belushi, de twee komieken aan wie deze voorstelling een eerbetoon is, verdienen hun sporen in de Amerikaanse talkshow Saturday Night Live.

Hoe staat u tegenover de wildgroei van comedians in Vlaamse tv-programma's?

Segers: «Het is zo dat comedians op dit moment handige partners zijn in panels of quiz-»

“Ik weet niet of het een goede zaak is dat comedians zo veel worden opgevoerd”

zen, omdat ze nu eenmaal enorm kort op de bal spelen én dat dan nog doen op een geestige manier. Ergens is het dus logisch dat ze constant worden opgevoerd, maar of dat een goede zaak is, weet ik niet. Het zijn ook vooral de bekende koppen uit comedyland die overal terugkomen.»

Boerderij

Wie uw werk een beetje volgt, merkt dat u vaak aan de slag gaat met het thema.....

Segers: «Fashion.» (lacht)

...identiteit. Zo beweerde u ooit dat Iwein Segers een pseudoniem is en dat u eigenlijk Erwin Degers heet. Waarom bent u zo veel bezig met dat onderwerp?

Segers: «Omdat ik zelf nog op zoek ben naar mijn identiteit. De zoektocht naar wie ik ben, wat ik kan en wat de mensen van mij verwachten, vormt de rode draad door alles wat ik doe. Ik vind het ook goed en belangrijk dat ik mezelf kan blijven ontdekken.»

Is dat ook de drijfveer achter de hele waaier aan projecten die u doet?

Segers: «Dat speelt zeker mee, maar daarnaast wil ik in die ene keer dat ik leef zoveel mogelijk gedaan hebben. Uiteindelijk vallen al mijn activiteiten onder te verdelen in zes disciplines: zingen, acteren, stemmenwerk, comedy, theater en schrijven. Dat is heel wat, maar daar blijft het voorlopig ook bij. Ik ga geen bakker worden of zo. Misschien wel boer, want ik ben momenteel een boerderij aan het verbouwen (lacht).»

Vermoedelijk zult u onze slotvraag niet kunnen beantwoorden, maar we halen ze aan omdat u ze ooit zelf gesteld heeft in uw halvefinale van Comedy Casino: “Wie is nu eigenlijk “dienen” Iwein Segers?”

Segers: (denkt lang na) «Daar is maar één antwoord op: Iwein Segers. (lange stilte) Dat ben ik nog altijd aan het uitzoeken, maar mensen mogen dat ook zelf. Sommigen vinden mij supersexy, anderen vinden mij superintelligent, nog anderen vinden mij stom of niet grappig.»

Men mag dus over u denken wat u wilt, de reacties van het publiek deren u niet?

Segers: «Natuurlijk wel, met slechte reacties heb ik het soms echt moeilijk. Er is slechts één manier voor mij om met negatieve commentaren om te gaan: ze niet lezen.»

Karolien Wilmots